

હોવલ

૭૮૬

મોઘન

અમાં તા ખુવદ દર દહાં બંચેગીર,

તાચે મોહંમદ ખુવદ દિલપઝીર.

—શેખ સચ્ચદી

તોલ્કમે રશીદિયદ
નઅતક ખાના
O. T.
19 DEC 1928

જનાખ કાઝી અમીરહીન સાહેબ

શહેર કાઝી ગણદેવીની દરમાશથી

જમાન અને ગુજરાતી હરફાં

—જાણી મસિદ કરનાર—

શેખ ગુલામ હુસેન સહેદા.

દેવ સંકેદા ચક્ર હુગો, આમલીપુરા, સંદેહ (જા. મુરત)

પત ૨૦૦૦]

કોમન આઠ આના.

પરદેશ ખાને ૧ શીર્કાંગ

૨૪૩૭૫

રાંદેર ખખર.



મીલાદે અકબર ઉદ્

૦-૧૨-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

(મહારાજી કાપાસખિ: વિભાગ)

અનુક્રમાંક ૧૪૩૭૫ તારીખ

પુસ્તકના નામ નવનત ડા ખખખા

નામ દે ઉદ્ : ૬ ૬૬૬

અક્ષેતા બુક ડેપો,

રાંદેર

જી. સુરત.



તોલકાએ રશીદીયલ

ઉર્ફ

નઅતકા ખબના

(૧) ગઝલો અદ્દખર વાફ્ફી (મીરઠી)

ઈમતીયા લાઈલાયા ઈલલલાય, ઈતતેયા લાઈલાયા ઈલલલાય,
 ખુદમેં હુર સજર કે ખતે પર હે લીખા લાઈલાયા ઈલલલાય,
 હો ગયા દુખ આઈના હસને પગ લીયા લાઈલાયા ઈલલલાય,
 આ વેલ મકબુલે બારગાહ હો વીદીયા લાઈલાયા ઈલલલાય,
 મરઝે માસીયત કે ખીમારે લો દવા લાઈલાયા ઈલલલાય,
 પુસ્ત પર મોહર, મોહરમે તબરીર ખુસનુમા લાઈલાયા ઈલલલાય,
 નઝમમેં કબ્રમેં જમા પરલો અય ખુદા લાઈલાયા ઈલલલાય,
 હે મહમદ રસુલ હક બારક મશગલા લાઈલાયા ઈલલલાય,
 દેખ ફીર દીલમેં નુરકા આવસ કેહુ અસ લાઈલાયા ઈલલલાય.

દોખા હઝરતને આસમાનો પર જા બળ લાઈલાડા ઇલલલાહ.
ખાતમે હઝરતે સુલેમાં પર નકસ થા લાઈલાડા ઇલલલાહ.
અસો ફરસી પે નુરકે ખતમે લીખતીયા લાઈલાડા ઇલલલાહ.
ગરતલબહે બહીસ્તકી અકબર પળ સદા લાઈલાડા ઇલલલાહ.

૨. ગઝલે અકબર વારસી (મીરઠી)

રખે સદ્લીમ અલા રસુલુલ્લાહ,

મરડબા મરડબા રસુલુલ્લાહ,

હે હુખીએ ખુદા રસુલુલ્લાહ, અફસરે અંબીયા રસુલુલ્લાહ.
ખાએસે દોસરા રસુલુલ્લાહ; સમયે બઝમે હુદા રસુલુલ્લાહ.

રખે સદ્લીમ અલા રસુલુલ્લાહ,

૧ મરડબા મરડબા રસુલુલ્લાહ,

વીર્ધ ઇસકા કરે જો છ કે સાથ, ઇશક હોખા ઉવેં નખી કે સાથ.
હે થેડ તાવીઝ આદમ કે સાથ, પળતે રોડના ઇંસ ખુશીકે સાથ.

રખે સદ્લીમ અલા રસુલુલ્લાહ,

મરડબા મરડબા રસુલુલ્લાહ,

મંચને મુરસીદ સે એક દિન પુંછા

યાદ હય કુછ ગુનાહ ફી બી દવા

ફીરતો ઇરસાદ મુઝસે કરમાયા

પળ લીયા કર તું ઇરિકો જુબા હો મસા

રખે સદ્લીમ અલા રસુલુલ્લાહ,

મરડબા મરડબા રસુલુલ્લાહ,

હુંઢતે હો અગર ખુદાકી રાહ
ગર હે કુછ દીને અહમદીકી ચાહ
ચેહુ બળી ચીજ હે ખુદા આગાહ
પળીએ ચેહુ શેઅર પળકે બીસમીલ્લાહ
રખ્ખે સદ્લીમ અલા રસુલુલ્લાહ

મરહુબા મરહુબા રસુલુલ્લાહ
ઈસમે મીલતીહેં નેઅ મતે સારી
ઈલતી બાહે બા દરગાહે બારી
જબ હો અકબર અદમકી તૈયારી
હો ચેહુ મેરી ઝબાન પર બારી
રખ્ખે સદ્લીમ અલા રસુલુલ્લાહ

મરહુબા મરહુબા રસુલુલ્લાહ

(૨) ગઝલે અકબર (મીરઠી)

તવહીદકા હર ઇનસાં કુઝા નઝર આતા હે.

આગોસમેં કુઝે કે દરયા નઝર આતાહે.

બે ગુલસને તયબામેં ગુન્ચા નઝર આતા હે.

ઉસ ગુન્ચે મેં જન્નત કા બાકા નઝર આતાહે.

પ-તોમેં મદીનેકા નકસા નઝર આતા હે.

પુલોમેં મહમદ કા જલવા નઝર આતાહે.

ઇસા નઝર આતાહે મુસા નઝર આતા હે.

લેકીન ન કોઈ ઇનમેં તુમસા નઝર આતા હે.

સખ હસરકી મેહફીલમેં તકતે હેં તેરે મુંહકો.

સરપર જો સફાઅતકા સેહરા નઝર આતાહે
જબસે મેરી આંખોમેં તુમ આકે સમાએહા

પુછો ન ઈન આંખોસે કયા કયા નઝર આતા હે.

બાનાંકી તરફ સરસે હે ફખર હુમે ચલના

અય ખીદ્ર ચેહી રસ્તા સીધા નઝર આતા હે.

મહબુબ હે કુચેમે દેખીહે બહાર અયસી

જો પુલ હે જન્નતકા કાંટા નઝર આતા હે

જન્નતકી બહારેં સખ આંખોમેં ખટકતી હેં

જુસ વક્ત મદીનેકા સેહરા નઝર આતા હે

વોહ ચાંદને ખાઈ હે મુંહકી તેરે ચેહરેસે

માથે પે ખીજલતકા ટીકા નઝર આતા હે.

હોં એક દુધ મીટકે આદીલ કો મીલા દીલસે,

આંખોકી લગાઈ મેં ઝગડા નઝર આતા હે.

ચેહ રંગે મનો તું હે કીસ સાબકા બાઝીકા

અકબર તેરી હુસ્તીમેં ધોકા નઝર આતા હે.

(૪)ગઝલે અકબર. વારસી (મીરઠી)

હર દર્દકી દવા હે સદ્લે અલા મહંમદ

તાવીઝે હર બલા હે સદ્લે અલા મહંમદ.

મહબુબે કીખીયા હે સદ્લે અલા મહંમદ,

કયા નકસે ખુસનુમા હે સદ્લે અલા મહંમદ.

કુરમે ખુદા હો હાંચીલ જન્નતમેહો વોહ દાખીલ,

જીસને લીખા પગા હે સદ્ગે અલા મહુમદ.
 જન્નત મુકામ હોગા દોઝખ હુરામ હોગા,
 ગર દીલપે લીખ લીયા હે સદ્ગે અલા મહુમદ.
 ઉસકી ન જાત હોગી રેહુમતખી સાથ હોગી,
 જો પગકે મર ગયા હે સદ્ગે અલા મહુમદ
 જો હર્દ લાહવા હો ચેહુ ઘોત કર પીલા દો,
 કયા નુસખ એ શિક્ષા હે સદ્ગે અલા મહુમદ.
 કાંધા બદલને વાલો હમ રાહ ચલને વાલો,
 પગ તે ચલો રવાહે સદ્ગે અલા મહુમદ.
 જાનેલી દે ઈસ્મકો રીઢવાં ન રોક હમકો,
 સીનેપે લીખ રખા હે સદ્ગે અલા મહુમદ.
 મનઝીલકા હે ભરોસા અકુખર ગગલમેં તોસા.
 કયા ખુશ લે ચલા હે સદ્ગે અલા મહુમદ.

(૫) ગઝલે અખગર

અખતો મદીને વાલે મદીને ખુલવાલે, પગગએ જાન કે લાલે મદીને
 ખુલવાલે.
 હીજર કે ગમસે હે જીના મુશકીલ, ખાના મુશકીલ પીના મુશકીલ
 ખીંચું કહાં તક નાલે, મદીને ખુલવાલે
 દીલપે હુઝારોં બલાએ, આઈ રજો અલમકી ઘટાએ છાઈ,
 કાલે ગેસુઓં વાલે, મદીને ખુલવાલે.

રાહ કઠન હે કોસ કળે હેં, કદમ કદમ પર કાંટે પળે હે,
 પુટકે રોતે હેં છાલે, મદીને ખુલવાલે.
 તાકત ઝાચેલ રસ્તા મુશકીલ, રાત અંધેરી દૂર હે મનઝીલ,
 તુરે ખુદાકે ઉગલે, મદીને ખુલવાલે.
 અખગરકા દીલ ગમસે તપાં હે, સોઝેનીહાં સીનેસે અયાંહે.
 ખસ્તા જીગરકી દોઆલે, મદીને ખુલવાલે

(૬) ગઝલે મુરાદ

યાસીનકા તાહાકા લકબ પાચે હુચે હો
 તુમ ખનમે તુખુવતકી સનદ લાચે હુચે હો
 આને કોતો યુંઆચે નખી લાખોં વલેકીન
 સરતાજે રસુલ ખનકે તુમહીઆ ચે હુચે હો
 મેરાજકીશખ હકને કહા પરદે મેં આચો
 કયું રક તે હો મેહમાન હો ખુલવાચે હુવે હો
 બખસુંગા ઈસારોંપે ગુલામોકો તુમારે
 કયું ઉનકી સીયાહ કારીસે સરમાચે હુચે હો
 કયું નાઝન કીસમતપે કરે હુમસે સીયાહકાર
 રહુમતકી ઘટા ખનકે જો તુમ આચે હુચે હો
 હેશાન તુમારીહી રક્ષના લકા ઝીકરક
 વસ સમસો દોહા ખનકે તુમ હીઆચે હુચે હો
 કોનેન મોઅત્તરહો તુમ હારે ગુલે રખસે
 વેહદતકા ગુલીસ્તા તુમહી મેહકાચે હુચે હો

રેહમતપે મુરાદ ઉસકી ભરોસા નહિ સાયદ
તુમ અપને ગુનાહોસે જો ઘબરાયે હુએ હો

(૭) ગઝલે અકબર વારસી (મીરકી)

નઅ તોં કે મઝા મીકી હો જલવા નુમા ડાલી

બુલબુલ ધનહી પુલોંકી ચુન ચુન કે સબ ડાલી
ધસિશાન સે હઝરત કે રોઝેપે અગા ડાલી

કલ્યો કે બના ગજરે પુલોંકી બના ડાલી
દીવાનકા હર સફડા ફીસ્તી હે જવાહીર ફી

તવસીફે મહુમદ ફી હે સબસે સીવા ડાલી
બીમારીએ ધસ્યાંકા પત્તા ન લગા રખ્યા.

જબ તેરી સફાઅત ને સેહતકી હુવા ડાલી.
મસરૂર હુઈ આંખેં પુર નુર હુઈ આંખેં

જસ જસને મહુમદકી ખાકે કફેપા ડાલી.
રીઝવાં તેરી જન્નત કે તયબાસે હેં કબ અચ્છે,

પત્તોંસે મીલા પત્તા ડાલીસે મીલા ડાલી.
નાઝાં ન હો કયું આસી હઝરતકી સફાઅત પર

સબ આગ ગુનાહોંકી રહેમતને બુઝા ડાલી.
અય મુનકીરો દેખો તો હર નજલકી ઝુક ઝુક કર

તાઝીમે મહુમદકા દેતી હે પતા ડાલી.
સત્તાર તેરે આગે કયા પેસ કરે આજઝ.

એ જોંક જો ગઢળીથી રહેમતને છીપા ડાલી.

અંગુરકી ના દીલ હે બાદામકી ના આંખેં
 મનઝુર ચેહ ફરમાલો મહબુબે ખુદા ડાલી.
 અય અપ્રેકરમ અબતો રહુમતકે કોઈ છીટે
 અરમાનોકી સખ ખેતી હુસરતને જલા ડાલી.
 ઉસ રોઝે પે અય અકબર ફીરદોસકે પુલોંકી
 તાકોં મેં બના નાલી-નાલી મેં સબ ડાલી.

(૮) ગઝલે મુરાદ

સરહારે જહાં સરતાબે રૂસુલ મક્કી મદની મક્કી મદની
 ગુલઝારે બલીલ કે ઝેળા ગુલ મક્કી મદની મક્કી મદની.
 તેરે નુરસે ઝુલમતે કુફ્રી ગીટી-ઐરળળ ગઈઝજત કબ્યબેકી
 તેરે નામસે લરઝે લાત હુબુલ-મક્કી મદની મક્કી મદની.
 તેરા ચેહુરએ અનવર નુર ફીઆ-ખાતા હે કસમ હસકી મુબાહાં
 રેહુમતકી ઘટાહોં તેરે શાકુલ-મક્કી મદની મક્કી મદની.
 તેરા નુર ખુદાને કીયા પયદા ઐર ખુદહી હુવા ઉસપર શયદા
 હુઈ નુરસે તેરે બલકત કુલ-મક્કી મદની મક્કી મદની.
 તેરે નુરસે શેશન શમસાં કમર દેં તેરી ગવાહી જુન્ના બસર
 હે તેરી મહુકસે બસાહર ગુલ મક્કી મદની મક્કી મદની.
 હુરોંને બે પુંછા શબે અસરા અદ્વાહુસે મીલને કોન ચલા.
 હુવા શોર જુનાંમેં ફલકપે ચેહ ગુલ મક્કી મદની મક્કી મદની
 તળ પાઓ ન હીજરમેં શાહે અરબ ખુલવાલો મદીને મુરાદ
 કો અબ.
 હો ચશમેકરમયા શાહે રૂસુલ મક્કી મદની મક્કી મદની.

(૯) ગઝલો અકબર વારસી (મીરઠી)

ગુલ રૂબસે હે શરમીદા સમસાદ બજાત કહસે.

હર હુસ્નકી યકતાઈ જાહેર હે મહુમદ સે.
વોહ ઝીલ્સે ખુદા યકતા સાયા લી ન હો જસકા

ફીર કીસકો શબાહત હો ઉસ તુરે મુજદ્દસે
વાએઝ મેરી આંખો કે કુરખાં હો ધન આંખોને

અલ્લાહ કો દેખા હે દીદારે મહુમદ સે.
દુન્યાં સે નીરાલા હું વોહ માંગને વાલા હું

અલ્લાહ કો માંગુંગા દરબારે મહુમદ સે.
વોહ સબકા હે અનદાતા દર બંદ નહિં ઉસકા

કાફીરસે કલંદર સે ઝીન દીકસે મુસ્તદ સે.
જાહેદ તુઝે વેહદત કે આજઝે નઝર જલવે

નીકલે જો મનો તુ કે મયદાનકી સરહદ સે.
પોંહયુંગા વહીં સીધા કેહતે હેં જસે તયબા

અકબર જો મેં નીકલુંગા ઈસ જીસ્મ કે ગુમબદ સે.

(૧૦)

મંગતા હો તો અયસાહો મીઠત સે ખુશામદ સે
કોનેનકી હરને અમત લેતા હૂં મહુમદ સે.

મેહ ફઝલકા ખુલ ખુલ કર બરસા જો ગુનાહોં પર
હર મુદ્દઈએ નેકી શરમાને લગા બદસે.

મતલુબસે તાલીબકે છુપતે હેં કહીં જલવે
રોશન હે અરબ સે રબ જાહીર અહદ અહમદ સે.

રોઝેકી ખુલંદી પર પોંહચેગી નઝર કચુંકર
 જળ અશનિ દેખા હે નીચા ઈસી શુભખદ સે.
 ઈસ ખાતપે મરતા હું વોહ જલવા દીખાએગે
 અંધેર હે ઘબરાના તારીકીએ મરકદ સે.
 અકબર તેરે આકાસા કોઈ નહિં અનહાતા
 મુંહ માંગી મુરાદેં સખ મીલતીહે મહંમદ સે.

ગઝલે મુરાદ

હસીનોં મેં ખસ માહપારા તુહી હે
 દો આલમમેં અલ્લાહકા ખ્યારા તુહી હે
 મેં કુરખાન અય આમેના કે દુલારે
 હલીમાંકી આંખોકા તારા તુહી હે
 તેરે નુરકી રોશની હે જહાં મેં
 દો આલમકા રોશન સીતારા તુહી હે.
 હસીં સેંક જોં હેં મગર સચતો ચેહહે
 કે હુસ્ને અઝલકા સંવારા તુહી હે.
 ખીલે પુલ લાખોં મગર દર હકીગત
 શુલીસ્તાં મેં એક શુલ હઝારા તુહી હે
 તુજે છોળ કર અખ કીધર જાએં આસી
 શક્ષીએ કયામત હમારા તુહી હે
 ખબર લે મુરાદે હઝીં કી ખબર લે
 કે દુટે દીવોંકા સહારા તુહી હે.

(૧૧) ગઝલો અકબર-વારસી (મીરઠી)

મુખારીક તુઝે યેહ બગાઈ હલીમા
 બળે હીલ્મ વાલે કો લાઈ હલીમા.
 મીલા દીન દુન્યાકા સરદાર તુઝકો
 તેરી ખાત હકને બનાઈ હલીમા.
 યેહ હીલમો સવાબ ઉન કે હીસ્સે મેં આયા
 ખીલાઈ શવયબા હે દાઈ હલીમા
 બની સઅદકા દસ્ત રસ્કે ચમન હે
 ગુલે હાશમી ચુનતે લાઈ હલીમા.
 વોહ અલ્લાહ વાલા તેરી ગોદમેં હે
 સનાગર હે જીસકી ખુદાઈ હલીમા.
 દીયેકી ઝુફરત ન મશઅલકી હાજત
 અજબ રોશની તુને પાઈ હલીમા.
 બની સઅદકી ચોરતોં કો હસદ હે
 બળી દોલતેં લુટ લાઈ હલીમા.
 જો હુરો મલકકો મયસ્સર નહિં હે
 વોહ નેઅમત તેરે હાથ આઈ હલીમા.
 તેરી ગોદમેં વોહ ગુલે મુતતલીબહે
 કે તાલીબહે જીસકી ખુદાઈ હલીમા.
 નખી તુઝસે રાઝી ખુદા તુઝસે રાઝી
 અળીકી યેહ તુને કમાઈ હલીમા

હું મુશકીલેં સારી આસાન અકબર
બની જળ મહામદી દાઈ હલીમા.

(૧૨) ગઝલે મુરાદ

મુબારક હો તુઝકો બનાઈ હલીમા
હો આલમકી દોલત કમાઈ હલીમા.
યેહ બખ્તે રસાઈ રનાઈ હલીમાં
અજબ દોલતેં લેકે આઈ હલીમાં.
બની સઅદતક હેં ફરીશ્તે બરાતી
કે મકકે કે દુલે કો લાઈ હલીમાં.
મીલી ઓર દાયેં કો દુન્યાકી દોલત
તુહી રહમતે દીન લાઈ હલીમા.
બના ઘર તેરા રસ્કે ગુલઝારે જન્નત
યેહ કીસશાન વાલે કો લાઈ હલીમા.
મલક તેરે ઘરકી ઝીયારત કો આઝેં
યેહ કયાને અમતેં લુટ લાઈ હલીમાં.
બને આંદ મુરજ બીજન કે ખીલાને
તું ઉસનુર વાલેકો લાઈ હલીમા.
તેરી બકરીયાં દુધ સબસે સીવા હેં
યહ કયા બરકતેં લુટ લાઈ હલીમા.
મુરાદ અબતો બતમે મુબન ઇસિપે કરદે
કે કીસમત કી માલીક થી દાઈ હલીમા.

(૧૩) ગઝલો અકબર વારસી (મીરઠી)

ચેહ હલીમા કેહ રહીથી મેરે શુલ ઉઝાર સોન્ન

તેરે જાગને કે સદ કે મેરી જાને જાર સોન્ન

તુઝે દે રહી હુ લોરી કરતી હું ખ્યાર સોન્ન

સતોંકો જાગતા હે મેરે હો શ્યાર હોન્ન

બની સઅદકા કબીલા હુવા બાગ બાગ તુઝસે

મેરા દુધ પીને વાલે શુલે નવ બહાર સોન્ન

મેરા દીલ હો તુઝપે વારી મેરી જાં હો તુઝપે સદકે

મેરે તુરે એન સોન્ન મેરે શીર ખવાર સોન્ન

ચેહ હે એન વકતે રાહત મેરે ઝીનેસે લીપટ જા

આંખોમેં નીંદકા હે તેરે ખુમાર સોન્ન

હે ચેહ જરમીયોંકા મોસમ કળી ધુપ પડ રહી હે

ન જા બકરીયાં ચરાને સુએ કાહ સાર જોન્ન

ઝુલા ઝુલા રહેથે કેહ કેહ કે ચેહ ફરીસ્તે

આરામ કર લખીએ પરવર દિગાર સોન્ન

તેરી આંદસી જીર્મી પર મેરી રૂહ હો તસ દદુક

તેરી મસ્ત આંખળીયો પર મેરી જાંનીસાર સોન્ન

કયા જાને કયા કરેંગી તેરા શરમગી નીગાહે

હે ચેહ ગાફીલોં કે લકમેં બળી હો શ્યાર સોન્ન

હે ચેહ વઅદા ઉસકા સઅયા અદલાહ બખસ દેગા

ઉમ્મત કે મારે ઇતના ન હો બેકશાર સોન્ન

હુવા વર્મ પાચે શેહ પર તો કહા ખુદાને અકબર
તેરા ઇતના જાગના હે મુઝે નાગવાર સોજા

(૧૪) ગઝલે મુરાદ

ચેહ હલીમા કેહ રહીથી મેરી જાનીસાર સોજા
તેરે જાગનેકે સદકે મેરે શુલ ઊઝાર સોજા
તેરે હમ કદમકી બરકત મેરા ઘર બનાહે જન્મત
તુ હે દોઝહાકી ઇજ્જત તુઝે કરલું ખ્યાર સોજા
તેરી ઝાલી નુર વાલી તેરી શીકલ ખ્યારી ખ્યારી
ચેહ હલીમા તુઝપે વારી મેરે તરહ દાર સોજા
મેરા નુરે એન હે તુ મેરે દીલકે એન હે તુ
ચેહ હલીમા તુઝપે કુરબાં હો હબ્બર બાર સોજા
અમને જહાંકી ઝીનત હે તુહી શુલોંકી રંગત
હે ચેહ સારી તેરી નીગ હત શુલે નવ બહાર સોજા
તુઝે એકદમ ન દેખું તો તગપ કે જાન દે હું
મેરી જાનો દિલકા ખ્યારે હે તુહી કરાર સોજા
અય અરબ કે મેહરે તાબાં હે તુહી મહે દરખશાં
મે તેરી ઝલક કે કુરબાં હુરે આબદાર સોજા
અય મુરાદ શીર સુનાદો જો હલીમા કેહ રહીથી
મેરી જાનીસાર સોજા મેરે શુલ ઊઝાર સોજા

(૧૫) ગઝલો અકબર વારસી મીરઠી

દીલ વોહી દીલ હે કે જો તેરા તમનાઈ હે
 આંખ વોહ આંખ હે જો તેરી તમાશાઈ હે
 ઈસ લીએ મેરી નઝર હે તેરે જલવોંપે નિસાર
 મેરી આંખોમેં તેરે નુરકી ખીનાઈ હે
 નુર વોહ નુર કે જીસ નુરકે નજદીક કભી
 ન જમાઈ હે ન સાયા હે ન અંગળાઈ હે
 પીછે આના હે તેરા ખતમે નુખવતકી દલીલ
 સાયેકા સાથ ન હોના તેરી ચકતાઈ હે
 ખીલકે મુરઝાએ બહોત પુલ જહાંમે લેકીન
 ઈમ્મિ ચમનમે જો તુમ આએ તો બહાર આઈ હે
 તેરે દન્દાંભી ઉબલા હે અધેરે ઘરકા.
 સુઈભી આયશાકી ખોઈ હુઈ પાઈ હે.
 કીસકો ઇરસાદ હે અતમમતો અલય કુમને અમત
 કોન અયસા હે કે જીસને ચેહ સનદ પાઈ હે.
 ઉસકે સદકેમેં મુઝે અપના દીખાદે દરબાર
 જીસને તેરે દરે દોલતકી કસમ ખાઈ હે.
 રાત ભર જાગને વાલે તેરે સદકે માં બાપ
 મેરી કીસમત કો જગાદે બળી નીંદ આઈ હે.
 ને અમતેં બાટને વાલે હો ઈધર અશમે કરમ.
 ખાલી જાના બળી બદનામી હે રૂસવાઈ હે.

ચેહુ દુઆ હે કે મહુ'મદ કા હો લખપર કલમાં.
જળતક અકબરકો અતા લખતે ગોચાર હે.

(૧૬) ગઝલો મલેક

ગુલામાંને મહુ'મદકો લલા કયા કર કયામતકા
ઉડાયા જળ રસુલુલ્લાહને ખીળા સફા અતકા.
જલાએગી લલા નારે જહન્નમ ઉસકો કયા તાકત
ને પળતા હે જહાંમેં રાત દીન કલમા મહુ'મદકા.
ન સોએ રાત લર ઉમ્મતકી ખાતર કયા મહુ'બ્બતથી
અદા હો કીસ જ્યાંસે સુકરીયા ઉનકી ઈનાયતકા
ને રખકર સરકો સીજદેમેં દુઆકી તો નીદા આઇ,
ઉડાએ સરકોદરયા જેસપર આયા હે રેહુમતકા.
નકીરેં આનકર પુછેગે ગર મજસે તો કેહુ દુંગા
કે બંદા હું ખુદાકા ઓર કફસ ખરદાર હુઝરતકા.
સુઝે ખુલદે બરીમેં કયું લીયે જાતે હો રીદવાનો
મદીનેકી લગી હે લો નહિ મુસ્તાક જન્નતકા.
સમે મેરાજ ખાલીકને ફરીસ્તોંસે કહા કેહુ દો,
કહીં દેખા લીયા કેઈ બશર ઈસ સાન સવકતકા.
સખા અહવાલકો મેરે સહેબતહાસે કહે દેના
સભી ઈસ દર્દે હીજરાંકી મુસીબત રંજે આફતકા
ખુલાલો ચારસુલુલ્લાહ મલેકકો અબ મદીને મેં
ઉડાએગા કહાંતક ચેહુ ખીચારા રંજ પુરકતકા

(૧૭) ગઝલો અકબર

કયા સખા તુને મદીનેકી હવા ખાઈ છે,
 ઇતની કયું ઝુમતી છે કીસ લીયે ઇતરાઈ છે.
 ઉસકી કીસમત હે નસીબ ઉસકા છે તકદીર ઉસકી
 હસને ઉસ રોઝેકી બલીકી હવા ખાઈ છે.
 પંજગાના છે દો આલમમેં અઝાનોકી પુકાર
 કીસ શેહનશાહ કે ચેહ નામકી સેહનાઈ છે.
 હસ્મે યુસુફકી શબાહત છે મુસલ્લમ લેકીન
 ચેહ મલાહુત ન ચેહ રાનક ન બેહ રે અનાઈ છે.
 ખુલ્ક વોહ ખુલ્ક કે હસ ખુલ્કકી ખલકત કે લીયે
 મદહ બલ્લાકને દુરઆનમે ફરમાઈ છે.
 બદલા ઇઝાઓંકા આઝરોંકા તકલીફકા
 ખાક સારી છે તહમમુકા છે શકેબાઈ છે.
 દેખ વોહ આઝમે સફાઅતકા ઉઝકર બીગત,
 અબતો અચ ઉમ્મતે આવી તેરી બન આઈ છે.
 દેખકર ચાંદકો તારેમિં હવા ચેહ વેશન
 તેરી અસહાબમેં ચેહ અંબુમન આસાઈ છે.
 મેરે ઇશ્કાંકા છે કીતનાકી ગીર વાર પદાગ
 આગે રેહુમત કે મગર રાઈકી આથાઈ છે.

હોતી જાતી હે જોડર નકશે કદમ પર સદ કે
 યેહ મેરી આજી હે મેરી જીની સાધ હે.
 કથ તારીક હે અય માહે મદીના આબ
 કોઈ મુનીસ હે ન ગમજવાર હે તન હાઈ હે
 હો મુબારક યેહ અમામેકા અતીયા અકબર
 ખુબ મદદાહીકી હુઝરતસે સનદ પાઈ હે.

(૧૮) ગઝલે મુરાદ

ઈલાહી વોહ બી દીન હો મેં મદીનેકાસફર કરલું
 હો રોઝા ઝીંદગી યસરબકી ગલીયોં મેં બસર કરલું
 મીલે ગર બાક થોડીસી તેરે મહબુબ કે દરકી.
 ઈલાજે હર મરજ ઉસ બાકસે મેં બે બતર કરલું
 મુબારક હો તુમહે અય હાજયો જાના મદીનેકા
 દુઆ કરના કે મેંબી હીંદસે એક દીન સફર કરલું.
 બરોઝે હથ ઉમ્મત પુલ સીરાત ઉપર જો ગુઝરેગી
 નીદાજીબીલ દેગે યા નબી મેં ફરશે પર કરલું.
 મયસસર હો અગર મુઝ કો બહારે ગુલશને યસરબ
 મેરા નખલે મુરાદ એક રોઝ મંચલી બારવર કરલું.

(૧૯) ગઝલે અકબર

આઈનએ હુસરત હેં મુસ્તાક ઝીયારત કે
 કુરઆંકા સબક દે દે સદકે તેરી સુરત કે
 અંદાઝ હેં જાનાના અબલાક કરીમાના

કુરબાં તેરી સુરતકે સદકે તેરી સીરત કે
 તયબામેં કોઈ ચલકર તલવોંસે મેરે પુછે
 કાંઈં ટે યેહુ સહરામેં યા પુલ હે જન્નતકે
 યેહુ ઝાયકા વોહુ જાને જીસને હો પીયા જીસે.
 યેહુ મીમ મહુમદ મેં હો જામ હેં સરખત કે.
 એક જામ શરીઅત કા એક જામ તરીકત કા
 પીલો તો નઝર આઘેં જલવે તુમહેં વહદત કે
 ફલ પુલ દરદોંકે ઈબલાસ કે ખવાનોં મેં
 ચુન ચુન કે રખોડલી દરબારમેં હુઝરત કે.
 વોહુ ચરખે ચહાડમપર યેહુ અરશે મોઅઝઝમપર
 હેં હુઝરતે ઈસા ખી કાઇલ તેરી રક્અતકે.
 અલ્લાહસે કેહતે થે શામીલ મુઝે કર ઈસમેં
 મુસાસે કોઈ પુછે રૂતબે તેરી ઉમ્મત કે.
 બન કર શરરે દોઝખ અઅમાલ જલાતે હેં
 કબ જોસમેં આઈંગે દરયા તેરી રેહમત કે.
 હુઝરત હી તીરાયે તો સાયદ યેહુતીરે અકબર.
 ટુખા હે જહાઝ અબ તો દરયામેં ન દામતકે.

(૨૦) ગઝલ દે મુરાદ.

દરપે જીખીલ પુકારે શહે અબરાર ચલો.
 મીલને અલ્લાહસે અલ્લાહ કે દીલદાર ચલો.
 સેરે અકબર : : અહમેદ મુખતાર ચલો.

મસન દે અર્સ થે કોનેન કે સરદાર ચલો.
 લેકર આયા હું ખુરાક આપ કે દરપર શાહા.
 હકને ખુલ વાયા હે મેહુમાન તરહદાર ચલો.
 બખશીશે ઉમ્મતે. આસી કી સનદ લેનેકો.
 જોસ પર આઈહિ અળ રહમતે ગફફાર ચલો.
 આપકી દીદકા હે ખાલીકે અકબર મુસ્તાક.
 મુનતઝર સારે મલા એક બીહિં સરકાર ચલો.
 બાંધ કર સેહરા શકાઅતકા સંદે હર દોસરા.
 શબે અસરા કો ઝરા દેખ લો અનવાર ચલો.
 હુરેં બેતાબ પચે દીદ હેં રીદવાં બે તાબ.
 સેરે જન્નત કે લીયે દીન કે સરદાર ચલો.
 દરમે જીખીલને કી અર્જ અદબમેં ચેહ મુરાદ
 બાનીબે અર્સ ઉલા સૈયદે અબરાર ચલો.

(૨૧) ગજલે અકબર.

દે અપની મહુબબતકી શરાબોકે ખ્યાલે, અય જેમુઓં વાલે.
 કુરબાન તેરે અપનાહી દીવાના બના લે, અય જેમુઓં વાલે.
 મેરે દીલે સદ વાકા તું સાંના બના લે. અય જેમુઓં વાલે.
 હસરત હે તેરી જુફકે બાલોંકી બતાલે, અય જેમુઓં વાલે.
 જીખીલમેં ખાલીકને કહા બતઓ સંવરે, મેહુબબમેં મેરે.
 ચેહ કેહના કે આ વસ્તકા ખીલવતમેં મજાલે, અય જેમુઓં વાલે.
 રાખઓં કે સરપર હે બનાયા તુકે રાજાં મે રાજાં હે આબ.

અખ ખોલ દીયે સાત સમાવાત કે તાલે, અય ગેસુઓં વાલે.
 હમને તો તુએ દેખ લીયા દેખલે તુંભી, જો હમમે હે ખુળી
 આંખોમે મગર સુરમએ મા આગ લગાલે, અય ગેસુઓં વાલે.
 હઝરતને કહા હકસે યેહુ બાકર મેરે ગફફાર, ઉમ્મત હે ગુનેહગાર
 ફરમાયા કે ગમ ઈસ્કા ન કર બખ્સ દીયા લે, અયગે સુઓવાલે.
 બખ્શા તેરી ઉમ્મતકો કહીં ઝીક ન કરના, કુછફી ક ન કરના
 યેહુ સારી ખુદાઈ હે મેરી તેરે હવાલે, અયગે સુઓ વાલે.
 જસ મનઝીલે મહમુદ મેં તું જલવા ફીગત હે જોરશકે ચમન હે
 અકબરફી દુઆલે વહીં અકબર કો ખુલાલે, અયગે સુઓં વાલે

(૨૨) ગઝલે મુરાદ.

સફા અનકા ખીગા ઉઠાને ચલેહં.
 વોહુ ઉમ્મતફી ખીગળી બનાને ચલેહં.
 નમાઝોંકા તોહફા દીલાને ચલેહં.
 વોહુ ઉમ્મતકો હકસે મીલાને ચલેહં.
 ગુલામોંકો જન્નત દીલાને ચલેહં.
 દો આલમફી નેઅમત લુટાને ચલેહં.
 ખુરાક ચોર ફરીસ્તોંકે જીપીલ લેકર
 વોહુ મેહુમાને રખકો ખુલાને ચલેહં.
 હે હમરાહે હઝરત ફરીસ્તે ખુલુમેં
 સરે અસે જલવે દીખાને ચલેહં.
 મીધા ઈબ્ને મરીયમકો ચરખે ચહાફમ.

કદમ અર્સ પર હુયે જમાને ચલેહે.
 વોહ મેરાજકા આજ કરકે બહાના
 ગુનેહ ગારોકે બખસવાને ચલેહે.
 બહુમ બયતે મા અમુરમેં હેં ફરીશ્તે
 દુગાના ચેહ ઉનકે પળાને ચલેહે.
 અહો મેહુર હેં જનકે જલવેસે રોસન.
 દો આલમકો વોહ જગ મગાને ચલેહે.
 મુરાદ ઇસ હકીકતકો કોઈ ન સમજા.
 વોહ કયા લેદ સુન્ને સુનાને ચલેહે.

(૨૪) ગઝલે અકબર

ઈતરે બુચે મુસ્તુફા હર ગુલસે મેહુકા શાખ શાખ.
 પળ રહી હેં બુલ બુલેં મવલાકા કલમા શાખ શાખ.
 પુટતી કલીયાં હેં પળ કર કુલ હોવલ લાહુ અહુદ
 બજર હાહે બાગમેં વેહદતકા ડંકા શાખ શાખ.
 બસ ગઈ બુચે મહુમદ ચારસુ ગુલબરમેં.
 નુરે અહમદ ગુન્યચો ગુલ બનકે પુટા શાખ શાખ.
 શે અબુબકરે ઉમર ઉસમાન અલી બેહુરે હુમમ.
 જનસે જારી દીને અહમદ કાહે દરયા શાખ શાખ.
 ચશમે હુકમી હેતો દેખો બન ગઈ હે બાગમેં
 નુરે ઝીકરે પંજતનસે પંજ શાખા શાખ શાખ.
 કયા નખીજ લેજો આર હક સીરર હુકા સોર હે

લેતી હે તુતી વકુમરી નામ તેરા શાખ શાખ.
 બા બા સમસાદ ઉઠે હેં સરવ કદ તાઝીમકો
 ઝીકરે મીલાદે નખી કરતી હે ગોયા શાખ શાખ.
 ફયઝે અનવારે મહમદસે ચમનમેં હેં નીહાં
 ખોસા ખોસા ગુંચા ગુંચા પત્તા શાખ શાખ.
 કયું ન હોશા દીસે હર એક નખલે ગુલસન બાગ બાગ.
 બસ ગયા હર ગુલમેં તયબાકા રંગીલા શાખ શાખ.
 તેરા કાએલ ખુટા ખુટા તુઝપે માએલ ફુલ ફુલ.
 તેરા આસીક પત્તા પત્તા તેરી શયદા શાખ શાખ.
 તુંબી પગ અકબર કે હે ચારોં તરફ ઈસ બાગમેં.
 ગુલ લકલ હમદન કસીરન તૈયબનકા શાખ શાખ

(૨૪) ગઝલે મલેક.

દીલાદે બીખ દરશનકી મુઝેલી રૂએ અનવરસે
 નહિ બતાહે ખાલી કોઈ સાએલ આપ કે દરસે.
 મેરાં દીલ હો મુનવ્વર યા ધલાહી હુખ્ખે સરવરસે.
 લગા દે આગ ઈસ્કે મુસ્તુફાકી એક અખ ગરસે.
 પુંકા બતા હે સીના આતીસે ઈસ્કે પયમબરસે
 નખટકા મુઝકો દોઝખકા ન દેહસત રોઝે મેહસરસે.
 તુમારે તુરસે રોશન બહાંહે વરના થા અધેર
 જુલા પાઈ હે મેહરો માહેને ખુદ રૂએ અનવરસે.
 દુરે દનદાને હઝરતકો દુરે ચકતાસે કયા નીસબત.

હર એક કંકર કદે પાકે તલે બેહતર હે ગોહરસે.
મદીને મેં ગુઝર હોયા ધલાહી મેરા ભી એક દીન.
મલું અપની જીભીકે ઉસ ગલીકી ખાકે અતહરસે.
પગા કલમા દરખતોં ને ગવાહી બાનવર નેદી.
હુવે ટુકળે કમર કે આર નીકલા પેળ પથરસે.
ઝીયારત ખ્યામ મેં હો ઉસ ગુલે રૂખસારે હઝરતકી
કે વેકશત હો ગઈ હે અખ ગુલીસ્તાંકે ગુલે તરસે
રહેગા હીંદમેં કબ તક મદીનેકા સફર કરલે,
રહે રાંદેરમેં બરસો મલેક અબતો નીકલ ઘરસે

(૨૫) ગઝલે અકબર

ઉમ્મતોં કે હાથ તો હે અવલીયા કે હાથમેં
અવલીયા કે હાથ હેં ખેરૂ વરાકે હાથમેં.
દસતગીરી કુલકી ઠયરી મુસ્તુફા કે હાથમેં.
જબસે દસ્તે મુસ્તુફા પોંહયા ખુદા કે હાથ મેં.
હો ગયા દસ્તે સખાસે ઉનકે હર મંગતા નીહાલ.
દો જહાંકી નેમતેં દેદી ખુલાકે હાથમેં
ડુબતોંકો થામતા હે ખાંટતા હે ને અમતેં
મરહુબા લંગર હે અયસે નાખુદાકે હાથમેં
સદકા આવે પાકકા યા શાહ ઈસમેં ભીખડાલ.
દેરસે ખાલી ખ્યાલા હે ગદા કે હાથમે
હુશ્રમેં ચેહુ ભીખ ફીર ઉસપર ગઝબકી કશ મકશ.
અચ્છે મવલા હાથ લે લીજ બગાકર હાથમેં
ઉસકે દીલકી પુંછીએ ખાલીકસે શાને દીલબરી.
જુસકા દીલ આયા હો કુલ કે દીલ રૂખા કે હાથમેં

રેહુ ગયા મહરૂમ જાહેલ કંકરોં તકને મગર
 પળ લીયા કલમાં મહંમદ કાચીયા કે હાથમેં
 ખ્યાસ લશકરકી ખુઝાદી રખકે એક, સાગીરપે હાથ
 ફયઝકા દરયાયા ઉસ મોઅજજ નુમા કે હાથમે
 માંગતે હેં નામએ આઅમાલ અકબર યું કરે
 અપની તસનીફત સબ દેદો ઉઠાકર હાથમેં.

(૨૬) ગઝલે અકબર

તેજે અખલાકે હઝરત જે ચલને લગી

કુફ્રકી ફીરતો હાલત બદલને લગી

ફોજે ઇસલામ હરસુ ટેહલને લગી.

ઉનકી આમદસે હરસુ બહાલી હુઈ

પાની ખરસા હરી ડાલી ડાલી હુઈ

હર જળી ખુટી કપળે બદલને લગી.

દેખા હસ વક્ત હુસને જમાલે નખી

લો લગી અયસા ચલનેકી પરવાનગી

સમઅબનબનકે પરવાના જલને લગી.

જબકે દરયાએ તો હીદ બેહુને લગે

સીકસે ખીટ્રો અબદાલ કેહને લગે

અબ તેરી દાલ કાહેકો ગલને લગી.

હરબલા હસ તરહ ઝીકરે યાહસે ટલે

જયસે મીલાદસે જલકે નજદીયલે

રૂઠ શયતાં કે તનસે નીકલને લગી.
 કુફ્રે ધીસને લગા સીક્ર પીસને લગા
 જળકે અલ્લાહો અકબરકી ઉઠકરસદા
 મુંગ હર ખુતકી છાતીયે દલને લગી.
 જળ નઝર રોઝએ શાકકે અંદર ગઈ
 ચશમે અકબર કે ઉસ વકત સુઝી નઈ
 મોરછલ અપની પલકોંસે ઝલને લગી.

(૨૭)ગઝલે મુરાદ.

સરાપા હુસ્ન બનકર દીલ બરે રખે જલીલ આયા.
 દો આલમ કે હુસીંદેખે જમીલ આયા શકીલ આયા.
 બશાને કે લીયે કોને નકો ખુશ ખુએ વહદતસે
 મુબારક હો ગુલે એબાએ ગુલ ઝારે ખલીલ આયા
 દીખાને રાહે જન્નત ચોર મીટાને કુફ્રેકી ઝુલમત.
 બસાને રેહુમતુલ લીલ આલમીં ખીદ્રે સખીલ આયા.
 શહેન શાહે દો આલમ અર્સે આઝમ તખ્ત હે તેરા
 તેરી સરકારમેં દરબાન બનકર જબરદલિ આયા.
 ઝબાં પરથી હુઆએ રખે હબલી ઉમ્મતી ચેહી
 લખે ના ઝુકસે લી આવા ઝએ વકતે રહીલ આયા.
 હુવે હુયરાં દો આલમ જળ નખી ઉમ્મી લકબ બન કર.
 કલામે હુકકો સમઝાને ફહીમ આયા અકીલ આયા.
 મુરાદ અબ તુઝકો કયા ખતરા હે મયદાને કયામતકા.
 તુઝે અબ બખસવાને વોક શકાઅતકા કફીલ આયા.

(૨૮) ગઝલો અકબર

જળ ખાગે જહાંકે માલીને કી દેખા બાલી પુલોંકી
 એક પુલ ઉસમેં સે છાંટ લીયાથી જતની ડાલી પુલોંકી
 વોહ પુલ અરબકે ગલ શનકા સળ પુલોંસે ખુશખુવાલા
 જસને ખીલકર ઇસિઆલમમેં એક આન નીકાંલી પુલોંકી
 " ઉસ ગુલકા મહુમંદ નામ હુવા જસસે તાઝા ઇસિલામહુવા
 શાખ ઉસને કાટી કાંટોકી ખેલ ઉસને ડાલી પુલોંકી.
 ઉસકીહી મહકસે મહકીહે ઉસકીહી ચમકસે ચમકીહે
 હે જતની નીગહુત ગુચોંકીહે જતની લાલી પુલોંકી.
 હે રસક જગરકે ઝખમોંકો હસરત હે દીલ કે દાગોંકો
 રોઝેપે શાહુકે ચળતે હેં કયા સાન હે આલી પુલોંકી.
 તયબાકા માલી કેહલાઉં રોઝેપે ચઢાને કો આઉં
 એક હાથમેં ગજરા કલીયોંકા એડ હાથમેં ડાલી પુલોંકી.
 જન્નતસે ઇસે કયા નીસળતહે યેહુ મેરે ગુલ કારોઝાહે
 યા રંગ બુદા હે પત્તોંકા યાં સાનની રાલી પુલોંકી.
 હેં જતને કરમ ખલકતકે લીયે વોહ ખાસહેં ઇસિ ઉમ્મતકેલીયે
 પત્તોં મે પત્તી રેહુમત કી થાલોં મે થાલી પુલોંકી.
 યેહુ મદહસરાએ હુઝરત હે ઇસસે ઉસકો કયાની સળતહે
 અકબર મતવાલા મવલાકા ખુલ ખુલ મતવાલી પુલોંકી.

(૨૯) ગજલે અકબર

હો ગયા ઝાહીર અહદ, અહમદકા જલવા દેખ કર
 ઉઠ ગએ ચાલીસ પરદે એક પરદા દેખકર.
 ખાકપાએ મુસ્તુકાહે સુરમએ તુરે નીગાહ
 ચાંદ નઝરોં પર ચઢે કયા ઉનકા તલવા દેખકર.
 તુમમેં જખ કુલ ખુખીયાં દેખીતો તુમકો ચુન લીયા
 અચ્છે અચ્છોંને તુમેં અચ્છોંસે અચ્છા દેખકર.
 આપકે ખાએસ મદીને કાહે વોહ રૂતખા ખુલંદ
 હો ગયા નીચા જુસે અર્સે મો અલ્લા દેખકર.
 હે ફીઝએ દો જહાં ઉસ પાક સુરત પર ફીદા
 કયું ન હો ફરહત બહારે રૂએ ઝેખા દેખકર.
 ગો મહો ખોરશીદકી એનક લગાતા હે ફલક
 ચર્ખ ખાતા હે મગર હઝરતકા જલવા દેખકર.
 હઝરતે રહુલ અમીં કેહને લગે રહી ફીદાક.
 મેરે યુસુફકા જમાલે રહ અફઝા દેખકર.
 સાથ હોલી અંખીયાઓ એહલે મેહ શરકી ખરાત
 બખસ વાનેકા સરે અહમદહી સેહરા દેખકર.
 પાંચ હસરત અય ખુદા નીકલે બહુકકે પંજતન
 કરબલા કાખા નજ્દ બગદાદ તેખા દેખકર.
 દસ્તે સાએલ ઇસ ભરે ઘરસે ન ખાલી બાયગા
 હાથ ફેલાએ હે તુમકો દેને વાલા દેખકર.

અય અરખકે ચાંદ રોશન હો ખુદા કે વાસ્તે
 હમ ઘુટા બતાહે મદદનમેં અધેરા દેખકર.
 અલમદદ અયખે કસોકે ચારા ફરમાં કબ્રેમેં
 કરતે હે હુન્નત મલક અકબરકો તનહા દેખકર

(૩૦) ગજલે અકબર

ખઝમે હયરત હે જહાંકા આઈના ખાના હમેં
 કીસકી સુરતને ખના રખખા હે દીવાના હમેં.
 સદકા આંખોકા છકાદે પીર મયખાના હમેં
 દે તેરે કુરખાન પયમાને પે પયમાના હમેં,
 મયકી મયખાનેકી ખુમકી બમકી મીનાકી ખેર
 મસ્ત આંખોકા તસદદુક એક પયમાના હમેં.
 શીર રહીહેં સુરતેં આંખોમેં કયા કયા દીલ ફરખ
 અય સીકંદર દીલહેં અપના આઈના ખાના હમેં.
 મંઈ યરાની કે મચાની કરદીયે હેં આઈના
 આપને સુરત દીખાકર બેદીબખાના હમેં
 હે હમારી ઝાતમેં પીનહા સીકતે કાચિનાત
 આપને પહેઘાન લેગા જસને પહેઘાના હમેં
 ઝેમે સર હોંગી અગર ન એલેન પાકે મુસ્તુકા
 શીર ન હોંગી આરખુએ તાજે શાહાના હમેં
 હમ હેં વેહ ઉશશાક કે મુલતાં-દીયા હે નમેં
 ડોહકનને ડોહ એર મજનુને વીરના હમેં

રશક કે શોએલોં સેજલજલ કર મરેગેં આજ ગયર
સમઅરૂને વસલકા લેખાહે પરવાના હયે
મેરે દીલમેં દેખકર તસવીર અપની ચેહ કહા
કયા કરેગે આપ દેદેં ચેહ પરીખાના હમેં.
જખસે અકબર હે સહે અલ ફકરો ફખરી કે ફકીર
સાલસે ખેહતર હે ચેહ દલકે ફકીરાના હમે

(૩૧) ગઝલો અકબર

સાની તેરા કોનેન કે કીસવરમેં નહિં હે
ખસ હદ હે કે સાયા લી ખરાબર મેં નહિ હે
હોજલવએ મહબુબ કે કયા માહ મુકાબીલ.
ઉસ આંદકે ધખખા રૂખે અનવરમેં નહિ હે.
દુન્યાકે તરે ખુશક સખ આબાદ હેં તુઝસે
જલવા તેરા કીસ ખેહરમેં કીસ ખરમેં નહિ હે.
જો જુદકી નેહરાંસે ન પહોંચતી હો પાની.
સાખ અયસી કીસી ખર્ગ કીસી ખરમેં નહિ હે.
હો કયું ન ખુદાઈકો ગદાઈ કી તમન્ના.
કયા ચીઝહે જો ઉનકે ભરે ઘરમેં નહિં હે.
ફૂલ ખુબીયાં અદલાહને હઝરત કો અતાકીં
ચેહખાત કીસી ચોર પયમખર મેં નહિં હે.
મેં હું વોહ ગુનેહ ગાર જુસે કેહતે હે નેકી.
ચેહ લફઝ મેરે જુર્મ કે દફતરમેં નહિં હે

આમાલ ખુરે હેં મેરી ઇમદાદ કે। આઓ
હામી કેઈ જુઝ આપકે મહશરમેં નહિં હે.
સખએ બ મેરે ઢાંપલે કયા અયસા કેઈ પાટ
સત્તાર તેરે ફઝલકી આદરમેં નહિં હે.
હેં એબ હઝારોં તુ જીસે આહે બનાદે
અલ્લાહ હુનર એકલી અકબર મેં નહિં હેં

(૩૨) ગઝલે અકબર

જયસે અકસે મેહુરસે રોશન ઝીયાહે માહકી.
યું રસુલુલ્લાહ મેં તનવીર હે અલ્લાહકી.
જાંકનીયારબ હો જબ ઇસ બંદએ દરગાહકી.
હોનઝર કે સામને સુરત રસુલુલ્લાહકી.
સર વોહીહે જીસમેં સોદા ગેસુએ સરવરકા હો
દીલ વોહી હે જીસમેં ઉલફત હો રસુલુલ્લાહકી.
કયુ ભટકતે ફીરતે હો અય હુંદને વાલે ચલો
પાએગા અલ્લાહ ગઝીયોંમેં રસુલુલ્લાહકી.
જીસ જગે કુફરભી તુરે હિદાયત પાગએ
લેકે એક ગુમરાહને શાહી વહાં ગુમરાહકી.
આપકે જો હાથ હેં વોહ હાથ હેં અલ્લાહ કે
આપકી જો ખાત હે વોહ ખાત હે અલ્લાહકી.
પેહલે મરનેસેં જો મરતાહે વોહ મરતાહી નહિં
હે ફના ફીલ્લાહ મેં જો બકા બીલ્લાહકી.

અપને દીલમેં દેખલે જો દેખના મંજુરહો
આપકો પેહુછાન ચેહુ પેહુછાન હે અદલાહુકી.
આમ રેહુમતકી ચેહુ ખબરેં દે રહી હેં તાઝગી.
પુલકી પત્તીકી ડાલીકી કલીકી કાહુકી.
જા બજા ફીરતા હે કયું અકબર લીખારી બનેકે જેઠ
હી દીલી મકસુદ દેવળી પર રસુલુલ્લાહુકી

(૩૩) ગઝલે મુરાદ

જબ ખુલ ગયો મકકે મેં ઇરફાન કે મયખાને.
હર સિમ્ત સે ફીર દોળે તોહીદ કે મસ્તાને.
બજને લગે આલમમેં તોહીદકે ફીર ઉકે.
રૂપોશ હુંવા શયતાન—વીરાં હુવે ખુત ખાને.
સાકી મય તેરે અદકે કયા રંગ જમાયા હે.
પયમાને છલકતે હેં મદહોશ હેં મસ્તાને.
આદમસે મગ્નીહુ તક આલમને નહિં દેખે
ઇસ શાનકા મયખાના ઇસ શાનકે પય માને.
પીકર મયે ઇરફાં જબ મદહોશ હુવે મયકસ.
અદલાહુસે જન્નત કે મીલને લગે પરવાને.
ઇસ તરહ મહુમદ (સલ) કે અસહાબસે નીશખતહે.
વોહુ શમયે નુખુવત હે ચેહુ શમઅકે પરવાને
મસ્તીમેં મુરાદ અબતુ' શાયદ ન બહેક જાયે
કયગી હે ચેહુ મદહોશી આ હોંશમેં લીવાને.

(૩૪) ગઝલો મુરાદ

અજબ હે તેરા બખ્ત યાવર ખદીન્ન (રદી)

નહીં કેઇ તેરી બરાબર ખદીન્ન (રદી)

ખુવયલદ તવંગરફી દુખતર ખદીન્ન (રદી)

હેં ખાતુને જન્નતકી માદર ખદીન્ન (રદી)

રહસીં મે થીં અબસે બગકર ખદીન્ન (રદી)

તો કુલ તાજીરોંમેં તવંગર ખદીન્ન (રદી)

નસ્રીયા ખુલા અકદ હુઝરતસે હોકર
બને મારી ઉમ્મતકી માદર ખદીન્ન (રદી)

મહંમદ (સલ) કે કદમોંપે અબ માલ દોલત
કીયા તુમને કુરબાં-દીલાવર ખદીન્ન (રદી)

હુસેનો હુસન હેં નવાસે તુમાંરે
મુબારક હો ચેહ લાલો ગવકુર ખદીન્ન (રદી)

નઝર આતે હેં છતને સૈયદ જહાંમેં
ચેહ હે આપકી આલે અતહર ખદીન્ન (રદી)

નખી ઇસ્તરફ યાદ કરતે થે તુમકો
કે થી મેરી ગમખવાર દીલબર ખદીન્ન (રદી)

નખી પર તમ્હી પેહલે ઇમાન લાઈ
ચેર રતન કીલકો મયસ્સર ખદીન્ન (રદી)

ગુનેહગાર ઉમ્મતકી તુમ લાજ રખના
 ન રૂસ્વા હોં હમ રોઝે મેહસર ખદીબ (રદી)
 મુરાદે હઝીકો નવાસોંકા સદકા
 ઇનાયત હો એક જામે કોસર ખદીબ (રદી)

(૩૫) ગઝલે મુરાદ

જન્નતમેં ખીખીયોંકી હે સરદાર કાતેમા (રદી)
 હે તુરે એને આહમદે મુખતીયાર કાતેમાં (રદી)
 વાલીદ નખી હેં ચોર ખદીબ હે વાલેદા

શૌહર તુમહારે હયફરે કરાર કાતમાં (રદી)
 હસનેન જયસે લાલકો કુરબાન કરદીયા
 રાહે ખુદામેં તુમને નીકોકાર કાતમાં (રદી)

હે આલે મુસ્તુફાંપ સખાવતકા ખાતેમા
 મશહુર દો જહાંમે હે ઇસારે કાતેમા (રદી)

રો રોકે ગમસેં અશક કે દરયા બહા દીએ
 કીસ દરજે આસીયોંકી હેં ગમખવાર કાતેમાં (રદી)

અદ્દાહ કે હખીખને પાઈ હે જખ વફાત
 રો રોકે ગમસે હો ગઈ ખીમાર કાતેમા (રદી)
 મયદાને હુશ્ર મે. ન કહીં ભુલના હમેં

બખશાના હમકો હમ હેં ગુનેહગાર કાતમા (રહી)

દામન તુમહારી આલકા છુટે ન હાથસે

યેહ દુઆ મુરાદકી હરબાર કાતેમા (રહી)

(૩૬) ગજલે અકબર.

સાકી હે મેરા વોહશાહે ઝમન સુખહાનદલાહ સુખહાનદલાહ.
કયા ખુબ ખીલાયા દીલકા ચમન સુખહાનદલાહ સુખહાનદલાહ.
જલવેસે તેરે હે કબખાલી ફલ પુલ ફલી પત્તા ડાલી.
હે રંગ તેરા ગુલસન ગુલશન સુખહાનદલાહ સુખહાનદલાહ.
નઝદીકહેં યેહ યા દુર હેં યેહ હરવકત નસેમેં ચુરહેં યેહ.
મસ્તોંકો લગી સાકીસે લગન સુખહાનદલાહ સુખહાનદલાહ.
“વહોવા મઅકુમ”કી પુકાર આઈ “અહુદ” મીનકુમ”કી
બહાર આઈ.

“વઅના બશરૂંન”કી ઉઠી ચીલમન સુખહાનદલાહ સુખહાનદલાહ
કયું ધુમન મેરી હો હરમુ આંખોંમે બસાહે તુહીતું
“ફીઅનપુ સેકુમ”કા યેક જોબન સુખહાનદલાહ સુખહાનદલાહ.
જબઝાતકે સાત સીકાન હુઈ વહદત કસરત કીબરાત હુઈ
હેં આપહી દુલા આપ દુલહન સુખહાનદલાહ સુખહાનદલાહ.
વોહ પીઝલી બાતેં દુર કરો આગે આના મંજુર કરો.
અબ મુજમેં દેખો અપની ફળન સુખહાનદલાહ સુખહાનદલાહ
જસ વકત ગુરૂને દી દારૂ હર રોંગટા બોલા અદલાહુ.

અનહદસે રંગ દીયા તનમન સુખહાનદલાહ સુખહાનદલાહ.
 બેહરૂપ ભરૂં દેવે જાઉં ચેહ સખકી અખાંસે કેહ લાઉં.
 વોહ આઈ વારીસકી જોગન સુખહાનદલાહ સુખહાનદલાહ.
 આખાદ રહે ચેહ મયખાના અકબરકો પીલા વોહ પયમાના
 હો મરતો દમતક ચેકી સુખન સુખહાનદલાહ સુખહાનદલાહ.

(૩૭) ગજલે અકબર.

અર્સે બરીં પર બાકર ઉમ્મત, ખાલીકસે બખશાનીથી.
 શાફ્તે ઉમ્મત સરવરે આલમ, ખુબ તેરી મેહમાનીથી.
 બતહાસે જબ ચલે વો સરવર, થકે જીખીલ કેસીદરહ પર, પર
 રફ રફ લેકર પોંડ્યા ફરફર, રૂકના ના ફરમાનીથી.
 હરદો જહાં મોહતાજે મહુમદ, (સલ.) ઈન્નાફતહના તાજે
 મહુમદ (સલ.)

અર્સે બરીં મેરાજે મહુમદ (સલ) કયાકયા ખુશ સામાનીથી
 બખશીશે ઉમ્મત ખુચે મહુમદ, (સલ.) ગુલશને જન્નત
 કુચે મહુમદ (સલ.)

દેખકે હુસ્ને રૂચે મહુમદ (સલ) હુ રોંકો હયરાનીથી
 અર્સે ઉલાકે આંખકે તારે આંતે ખુદા કે રાજ હુલારે.
 પ્રીશ્તીયે ગમ કે ખેવન હારે દુખી નાવ તીરાનીથી.
 અકબરહે અબ તુઝકો કયા ગમહેં તેરે સાફેઅ રેહુમતેઆલમ
 નામહી સુનકર નારે જહન્નમ શર્મ સે પાની પાનીથી.

(૩૮) ગજલે અકબર

દેખે તેણ જલવા તો તળાપ જાએ નઝર લી.
 રોશન હે તેરે નુરસે સુરજ લી કમર લી.
 દી તાએરોને તેરી રીસાલતકી શહાદત.
 બોલ ઉઠે તેરે હુકમસે પથર લી સજર લી.
 એસ વકત ચલે તુમ હુવે ખુશ ખુસે મો અત્તર
 કુચેલી મકાનાતલી દીવારલી દરલી.
 મહબુબે હો આલમ હે કીધર દેખીયે દેખે.
 મુશ્તાક નીગા હોંકે ઈધરલીહોં ઉધર લી.
 હાં એ કહે અંદાઝ હુમે છોળ ન ખીસ મીલ.
 સદકે તેરે એક તીરે નઝર ચોર ઈધર લી.
 હે ડાલેંગે જાં સરખતે દીદાર કે બદલે.
 મરને પે તુ મીલના હે તો હુમ જાઈંગે મર લી.
 દેવળીપે લીખારી હેં જડે આસ લગાએ
 યા શાહે હો આલમ નઝરે લુલ્હ ઈધરલી.
 એક મંચ હી નહિં સબહોં તેરે આહુને વાલે
 અલ્લાહલી હુરેલી ફરીસ્તે લી બસરલી.
 સદ શુકકે અકબર હે સખુન મેં તેરે કયા કયા.
 સોખી લી નઝાકત લી ફસાહત લી અસરલી.

(૩૯) ગઝલે અકબર

અય અશમે નખીકે તુરે નઝર, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ
 તુમ વલીયોં કે હો અફસર, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ
 કયા કયા ઇનઆમે ખારી હે, એક ફયઝકા દરયા જરીહે
 છુટતી હેં દેગેં ભર ભર કર, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ
 ભર ભર કર તુંભી સખકો પીલા, ખાલીકને તેરે નાના સેકહા
 “ ઇન્ના અઅતયના કલ કવસર, ” સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ
 કયું દેર લગાઈ હે ખવાજ, આખીર તો તે રાહું આજ.
 ભરદે મીના દે દે સાગીર, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ
 ગીરદાએ બલામેં હે કીસ્તી, અઝ બેહરે ખુજુર ગાંને ચીસ્તી
 તુમ આકે લગાદો એક ઠોકર, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ
 સરતાજે શાહેન શાહી હો, અનવારે ઝાતે ઇલાહી હો
 ફયઝાન તુમહુરા હે ઘર ઘર, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ.
 બેકસ બેબસ બે ચારા હેં, આજીઝ નાકીસ ના કારા હેં
 લો હુમસે બે ખખરોંકી ખખર, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ
 સરદારે ઝમીં સરકારે ફલક, મહુબુએ ખુદા મખદુમે મલક
 આ કાએ જીન મોલાએ બસર, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ
અકબર તેરા મતવાલાહે, તું ઇસકા દેને વાલાહે
 અબ દેર હે કયા ભરદે સાગર, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ

(૪૦) ગઝલો અકબર

આઓ મદદકો રૂખરે તુહ, મોરી નૈયાં દુખી જાઓ.
 જે કરે ગુનાહ મેં તુ ગયાની હે, થાહ નહિં ઇતિના પાની હે
 ચર મર ચર મર તખતે ખોલેં, નાવ ઝકોલે ખાઓ
 આઓ મદદકો રૂખરે તુહ, મોરી નૈયાં દુખી જાઓ.
 રંજો ગમકી ફાજેં આઈ, ખેહરે અલમમેં મોજેં આઈ
 ઘાટ પાટકા પતા નહિં હે, રહ મેરી થરસાઓ
 આઓ મદદકો રૂખરે તુહ, મોરી નૈયાં દુખી જાઓ.
 ખેહરા દરયા દુર કીનારા, અયસે મેં દે કોન સહારા.
 કોઈ ચહાં ના ખુદા નહિ હે, કયસે પાર ખસાઓ
 આઓ મદદકો રૂખરે તુહ, મોરી નૈયાં દુખી જાઓ.
 જંગકે વારીસ કુલકે ખેવા જલદ ખખરલો દુખા દુખા
 આન ફંસીહ નાવ ભંવરમેં, પાર અખ કોન લગાઓ
 આઓ મદદકો રૂખરે તુહ, મોરી નૈયાં દુખી જાઓ
 તનહાઈકા કોન હે સાથી, કયસા દુલા કોન ખરાતી
 ગોર અંધેરી હુકા જંગલ, કોન મદદકો આઓ
 આઓ મદદકો રૂખરે તુહ, મોરી નૈયાં દુખી જાઓ
 તુહકી કીસ્તી દમમેં તીરાઈ, મેરી ખાર કયું દેર લગાઈ
 નામ તુમહારા વોહ નામી હે, ખીગળે કામ ખનાઓ

આઓ મહદકો ફળરે તુહ, મોરી નૈયાં દુખી જાએ
 અકબર ઉમ્ર ગુનાહ મેં ખોઈ, બીન વારીસ નહિં અયસા કોઈ
 જો આકર દરયા એ ગુનાહસે, બેળા પાર લગાએ
 આઓ મહદકો ફળરે તુહ, મોરી નૈયાં દુખી જાએ

(૪૧) સાને ખવાજ

વારીસે કુલ ખુદાનુમા ખવાજ,
 વાલીએ જુમલા અવલીયા ખવાજ.
 હે શહેનશાહ બાદશાહોં કા.
 જો હુવા આપકા ગદા ખવાજ.

સગડી પુરી મુરદ હોતી હે.
 આપકે દરપે આકે યા ખવાજ.
 આરઝુએં ઘરઆએ મેરીબી.
 નામ લેવા હું આપકા ખવાજ.

અરઝે હાજત તો સીક્ર મસરબહે.
 તુમપે રોશન હે મુદ્દૂઆ ખવાજ.
 વશમે અલતાફ યા ગરીબ-ન-વાઝ.
 નઝરે મેહરો લુત્ફ યા ખવાજ.

આખીર ઇસિ ઝખતકી કોઈ હુદલી
 કુછ તહમમુલકી ઇનતેહા ખવાળ.
 અલ મદદ અલ મદદ ગરીબ નવાઝ.
 અલગીયાસ અલગીયાસ યા ખવાળ.

લેજ યા ખવાળએ ગરીબ નવાઝ.
 કુછ ન કુછ આજ હો અતા ખવાળ.
 પગ ગઈ ઈસ્પે એક નીગાહ તેરી.
 એક દમમેં વોહ હો ગયા ખવાળ.

હો ગએ ચશમે ક્યઝસે તેરે.
 સેંકળોં લાખોં અવલીયા ખવાળ.
 અકબરે વારસીપે ચશમે કરમ.
 સદકા અપને કમાલકા ખવાળ.

(૪૨) દરખારે ખવાળ.

આયા હું તેરે દરખર મેં આસ ભરા સુનલે.
 સાઇલ કોઈ ઇસિ દરસે ખાલી ન શીરા સુનલે.
 મકબુલ ખુદાકે હો અહમદકે ખ્યારે હો.
 ફરયાદ મેં લાયા હું મેરીલી સદા સુનલે.

તાલીબ હું ન દુન્યાકા ખાહીશ હે ન દોલતકી.
 પોંડ્યાહે મદીનેકો હે ચેહી દુઆ સુનલે.
 મરજઉગા ઘુટ ઘુટ કે મેં પુરકતે અહમદમેં
 મટી ન હો ઈસ હીંદમેં બરખાદ ઝરા સુનલે.

મટી મેરી મરકરલી હોગી ન કલી ઠંડી.

તગપુગા લહદમેંલી અય ખવાબ પીયા સુનલે.

ઈસ દીલકી લગીકો અબ જલદીસે બુઝા ખવાબ.

ભરકર મયે ઈરફાંકા એક જામ પીલા સુનલે.

રો રો કે સુરાદ અબતો દેતા હે મદા ચેહી.

ભાતી નહિં અબ હીંદકી ચેહ આબો હવા સુનલે

(૪૩) ગવસુલ અબરાર.

યા ગવસુલ અબરાર, ઈધર શયઅન લીલાહ.

વલીયોંકે સરદાર, ઈધર શયઅન લીલાહ.

ફરજંદે શખ્ખીરો સખ્ખર, નખીકે જાની અલીકે દીલબર
 કાદર કે દીલદાર, ઈધર શયઅન લીલાહ—યા.

દુખી હુઈ કીસ્તીકો તીરાયા, ચોરોંકો અખ્દાલ બનાયા.
 અલબેલી સરકાર, ઈધર શયઅન લીલાહ—યા.

મીલાન બેહરે ગમકા કીનારા, ભીડ પડી તો તુમકો પુકારા

કુલકે ખેવનહાર, ઇધર શયઅન લીલાહ—યા.
 દીનકો પેહલે ઝીંદા કીયાહે, ફીર વોહી ઉસકોઝો અફ હુવાહે
 આ લીલાહ ઉભાર, ઇધર શય અન લીલાહ—યા.
 મંગતા ઝોંકી દાદકો સુનલે, ભુખોંકી ફરયાદ કો સુનલે
 અનદાતા દાતાર, ઇધર શય અન લીલાહ—યા.
 મંગતાઝોંકી ભીળ ખળીહે, તેરેહી બનીખ આંખ લળીહે
 સુનલે જલદ પુકાર, ઇધર શય અન લીલાહ—યા.
 હાથ ઉઠેકી લાજકો રખલે, સરપર દાદકે તાજકો રખલે
 કેહ તે હેં ના ચાર, ઇધર શયઅન લીલાહ યા.
 શરઈ મમનુ આતસે તોખા, સારી મકરૂહાતસે તોખા
 તોખા પુરી ઉતાર, ઇધર શયઅન લીલાહ
 જો જો હુમપર ફર્જ હે આકા, જીતના ખારે કર્જ હે આકા.
 સરસે ઉસકો ઉતાર, ઇધર શયઅન લીલાહ
 દેરસે હું ફરયાદી આકા, સુનલે અય ખગદાદી આકા
 જલદી મેરી પુકાર ઇધર શય અન લીલાહ.
 તેરે લીયેં યેહ સંવારી મેહરીલ, માંગ રહીહે સારી મેહરીલ.
 અય કુલ કે ગમખવાર, ઇધર શયઅન લીલાહ
 આનીએ મેહરીલકા હરમકસદ, પુરા કરદે ખેહરે મહુમદ.

બેળા કરદે પાર, ઇધર શય અન લીલ્લાહ
 હરજા ફેઝે આમ હે તેરા, ખાસ સખાવત કામ હે તેરા
 હું મંચ ભી નાદાર, ઇધર શયઅન લીલ્લાહ
 હીલા ખૂડાના ચલ નહિં સકતા, બે લીયે અકબર ટલ નહિ સકતા.
 ગેરોંકે લલકાર, ઇધર શયઅન લીલ્લાહ

(૪૪) યા સૈયદે જીલાની

દીલ આપપે દીવાના, યા સૈયદે જીલાની.
 તુ શમઅ મેં પરવાના યા સૈયદે જીલાની.
 અબ દેર હે કયા સાકી, ભરદે મચે વહદતસે
 ખાલી મેરા પયમાના, યા સૈયદે જીલાની
 પીકર તેરે હાથોંસે હાં જામેં મચે વેહદત.
 બન જાઉં મંચ મસ્તાના, યા સૈયદે જીલાની
 મુઝસે વોહ અગર પુછે, તુ કોન હે તો કેહ હું
 હું આપકા દીવાના, યા સૈયદે જીલાની.
 હસ નેનકે સદકે મેં, દીખલાદે ગદાકોલી.
 દરબાર વોહ શાહુના, યા સૈયદે જીલાની
 ગર હોવે કરમ તેરા, ઇશરત કદા બનજાચે

દીલકા મેરે ગમ ખાના, યા સૈયદે જીલાની
 હો કીસ વરે આલમ કે મુખતાર જીસે ચાહો
 હો ખીલ તો સાંકાના યા સૈયદે જીલાની
 અબ શમએ વેહદતસે, લીલ્લાહ તુ કર રોશન
 દીલકા મેરે કામ્નાના, યા સૈયદે જીલાની
 નહિ કુછ પાસ વીલાયતકે કરલીજીએ અબતો
 ચેહ દીલકાહી નઝરના યા સૈયદે જીલાની

(૪૫) ગઝલે મલેક

બનાદે યા ધલાહી મુઝકો દીવાના મહુમદકા.
 હે દાનાઓં સે બેહતર ને હે દીવાના મહુમદકા
 ખુદાને ઉનકો બખ્શીહિ હુકુમત દોનો આલમકી
 ઝમીં ચોર ચાંદ સુરજને કહા માગા મહુમદકા.
 ન રોકેંગે કલ્મી રીઠવાનખી જન્નતમેં બનેસે
 તુ નામે પાક લેકર બસ ચલે બના મહુમદકા
 ખીલા રખખી હેં આંખોં કો ઉની કી ઇનતેઝારી મેં
 ધલાહી દીલકે કામ્નાને મેં. હો આના મહુમદકા
 સુત કયુંકર મુજે કયા વાના હે કેસે લયલાસે

મેરે હીલકો તો ભાતા હે બસ અફસોના મહું મદકા
મયે ઈશકે નખી પીકર મલેક સરસાર હોબાએ
મીલે ચારબ ઈસેલી ભરકે પયમાના મહું મદકા.

(૪૬) ગઝલે મલેક.

મરકદે સીદદીકે અકબર હે પયમખરકે કરીબ.
બેહરહાહું એક ચશમા લી સમંદર કે કરીબ.
હુઝરતે ફાઝકે આઝમ લી વહીં હેં જલવાગર.
માહુતાબે અડલ હે મેહુરે મુનવ્વર કે કરીબ.
જામે ઉલ ફૂરઆન હેં ઉસમાન ઝીન નુરે નબી.
બેઠ તે થે બા અદબ બે શાહ સરવર કે કરીબ.
દૂશમનાને હીં પુકારે અલ અમાન મુશકીલ ફૂશા.
દેખકર શેરે ખુદાકાકો બાબે ખેબર કે કરીબ.
લુટ રહા હો સદકએ હસનેન જુસ દમ હુશ્રમે.
ચાઈલાહી મંચ લી પોહચું હોંઝે કવસર કે કરીબ.
મદહુ ખવાની કે સીલેમે હે મલેકકી ચેહ દુઆ.
ઘર મીલે જન્નતમેં ઉસકો હોંઝે કવસરકે કરીબ.

(૪૭) ગઝલો અકબર.

હે મેહસર મે કાફી વસીલા તુમહારા
 તુમ આકા હો મેરે મેં બંદા તુમહારા
 સમાચે નઝરમેં ખીચે સેરે દીલમેં
 ચેહ સુસ્ત તુમહાદી ચેહ નકશા તુમહારા
 તુમ આકા હો કીસકે હમારે હમારે.
 હમે અઘમ કીસકા તુમહારી તુમહારા.
 ખબર તુમ ન લોગે તો ફીર કેન લેગા.
 મંચ આખીર તો હું નામ લેવા તુમહારા.
 જો તુમસે ન માંગે ચેહ ઉસકી ખતાહે.
 સખાવત કા બેહુતા હે દરયા તુમહારા.
 સુનો મોમીનો મુઝદબ્બે બાગે જન્નત.
 હે કબલન સલામન સલામન તુમહારા.
 જો કુછ માંગનાહે તો માંગો ઉઝીસે.
 બહા દેને વાલા હે હાતા તુમહારા.
 સીયાહુ કારીયોંસે ન ઘબરાઓ યારો.
 કે હામી હે એક કમલીવાલા તુમારા.
 નખી શર્મ મેહશરમેં અકબરકી રખના
 ચેહ આજીઝ ચેહ આસી હે બંદા તુમહારા

(૪૮) રમઝાન મુબારક.

હો આ ગયા ફીર વોહ મહે ગુફરાન મુબારક
 હો મોમીનોંકો રેહમતે સુબહાન મુબારક.
 રોઝા નમાઝ ફી યેહ અજળ શાન મુબારક
 હુરઆન હો તીલાવતે ફુરઆન મુબારક
 હો ઉમ્મતે અહમદકો યેહ મેહમાન મુબારક
 આએહેં બડી ધુમસે રમઝાન મુબારક.
 ઉમ્મત કે લીયે અફ્વકા સામાન ફીર આયા
 બરસાનેકો રેહબત મહે ગુફરાન ફીર આયા.
 ઝીદોકે લીયે સાલકા મેહમાન ફીર આયા
 કયા ધુમ મચી હે મહે રમઝાન ફીર આયા.
 હો ઉમ્મતે અહમદ કો યેહ મેહમાને મુબારક,
 આએહેં બડી ધુમસે રમાન મુબારક.
 હો જાતે હેં ઇસ ગાહને શયતાંક મકરઅંદ
 ઇસ માહમેં હોતે હેં જહન્નમ કે બી દર બંદ
 ઇસ માહે મુબારક મેં હો હુર તરફ કે શરબંદ
 દર રેહમતે યઝદાંકે નહિ હો તે મગરબંદ.
 હો ઉમ્મતે અહમદકો યેહ મેહમાન મુબારક
 આએહેં બડી ધુમસે રમઝાન મુબારક.
 ઇસ માહફી બરકતસે મુરાદ અબ તુ દુઆ કર

અલ્લાહ સુલતાનોં કો તોફીક અતા કર.
 નેફી કો બળાતે રહેં ઇસ્યાં કો ઘટા કર.
 હોં સુરખડ મેહશરમેં તેરે સામને આકર.
 હો ઉમ્મતે અહમદકો ચેહુ મેહમાન મુબારક,
 આએ હેં બળી ધુમસે રમઝાન મુબારક.

(૪૯) આમદે રમઝાન.

બઝમે જહાંમે એશકા સામાન આ ગયા,
 મસ્તીમેં હુર એક સાહેબે ઈમાન આ ગયા,
 સારે મહીનોંકા થા જો સુલતાન આ ગયા,
 ખીમારીએ ગુનાહકા દરમાન આ ગયા,
 થા દીલમેં જુસ્કે આનેકા અરમાન આ ગયા,
 ખુશ હો મોહીખો લો મહે રમઝાન આ ગયા.

હર ચાર તરફસે ચેહી સુનતા હું કીલો કાલ,
 કેહતે હેં લોગ દેખો નઝર આતા હે હીલાલ,
 મુઝદા ચેહુ સુનકે જતતા રહા દીલકા સખ મલાલ,
 સારે ગુનાહગારોં કો બખશેગા જુલ જલાલ,
 ચેહુ ફક્કા લે કે અર્શએ ફરમાન આ ગયા.
 ખુશ હો મોહીખો લો મહે રમઝાન આ ગયા.

ફઝલે ખુદાસે મહે મુનવવર મીલા હમે,
 ખેહરે અતાસે એય ચેહુ જો કર મીલા હમે;

ગોયા કે ખુબ ખખતે સીકંદર મીલા હમે,
ઘડિતાર કરકે પાનીસે કોસર મીલા હમે.

પેગામ લોકે હુકસે ચેહ કુરઆન આ ગયા,
ખુશ હો મોહીખો લો મહે રમઝાન આ ગયા.

પુરકતમેં તેરે હમને સહે ઈસ કદર અલમ,
તાકત કહાં કલમમેં જો ઉનકો કરે સહ;
ફીરલી હઝાર શુક-મીટા દીલકા રંજો ગમ,
સખ હો રહે થે તેરી બુદાઇસે ચશમ નમ.

થે આરઝમેં જુસ્કે વોહ મેહમાન આ ગયા,
ખુશ હો મોહીખો લો મહે રમઝાન આ ગયા.

મયકશને સીશા તોળ દીયા હે શરાબકા,
મોંકુક શોર હો ગયા ચંગો રખાબકા;
હોતા હે દોર હરબ ખુદાકી કીતાબકા,
ઉમીદવાર હે ચેહ મલોકલી સવાબકા.
દરવાઝેપે ગુનાહ કે દરખાન આ ગયા,
ખુશ હો મોહીખો લો મહે રમઝાન આ ગયા;
આએ મુસદ્દલી પેહલી તરાવીહમેં ઈસ કદર,
દીલ સાદ હો ગયા મેરા ઉન સખકો દેખકર;
પર દોહી ચાર દીનકા ઉને શોખ થા મગર,

હુકતેકે બાદ દેખે તો આએ ન વોહ નઅર;
 અફસોસ હોટલોંકા ઉને ધ્યાન આ ગયા,
 ખુશ હો મોહીખો લો મહે રમઝાન આ ગયા.
 અબ હોટલોંકા પરદેલી દરકાર હો ગયે,
 છુપનેકો મુછવાલે લી તૈયાર હો ગયે;
 ખીનેકો આએ કીતને તો ખીમાર હો ગયે,
 દેખા ને ચાંદ ઈદકા હુશીયાર હો ગયે.
 છુપનેકા મુછવાલોંકે સામાન આ ગયા,
 ખુશ હો મોહીખો લો મહે રમઝાન આ ગયા.

(૫૦) અલવદાઅ.

ઇસ દીલકી લગીકો કાસે કહું,
 મોરે અફસોસે નયન ભર આવત હે;
 અબ સીનેમેં દરદ કીતાબ નહિ,
 મોહે મુંહકા કલેબ આવત હે;
 દુક પ્રિત લગાકે મોહ લીયો,
 અબ કાહેકો રૂકે બાવત હે;
 તોરી ખીનતી કરૂં ખ્યારે રમઝાન,
 કેહુ કારન. પીક દીખાવત હે.

એક શોર હે ફસસે અર્શ તલક,
 રમઝાન ખ્યારો બાવત હે;
 સખ પીરો જવાં પુરકતમેં તેરી,
 રો રો કર બાન ખપાવત હે.

ઈફતારકી ફરહત લેકે ચલો, ઓર શાને તરાવીહ દીખાયે ચલો;
 મુઝ પાપીકે કારન અપ્રે કરમ, રમઝમ રમઝમ ખરસાએ ચલો;
 સાએમકા સમ્ર ઉઠાએ ચલો, તરસાએ ચલો તળપાએ ચળો;
 અબજીયરા મોરા ઘખરાવત હે, દો દીનકો નેન લગાએ ચલો.

એક શોર ફસસે અર્શ તલક,
 રમઝાન ખ્યારો બાવત હે;
 હુર પીરો જવાં પુરકતમેં તેરી,
 રો રો કર બાન ખપાવત હે.

સખ દીનકે અયશ નીસાર કીએ, તોપે વારી નીંદ લરી રતીયાં,
 સેહરીકી નીરાલી જલબલથી, ઓર ખતમેં ફુરઆનકી થી ખુશીયાં;
 હુર મસજીદ કયસી લઈ રોશન, જયસે નુરકી જોત હો હુરજઈયાં,
 અબ કેહત મુરાદ કટે કયસે, દીન રેન ફીરાકકે દુખ દેયાં.

એક શોર હે ફસસે અર્શ તલક,
 રમઝાન ખ્યારો બાવત હે;
 હુર પીરો જવાં પુરકતમેં તેરી,
 રો રો કર બાન ખપાવત હે.

(૫૧) અલવદાઅ.

હરતરફ ગુલ હે કે માહે રમઝાં જાતાહે.
 રેહુમતે આમકા આલમસે નસાં જાતા હે
 જો કોઈ ઝીંદા રહેગા વોહ ઇસે દેખેગા,
 સાલ ભરકે લીયે યેહુ માહે રવાં જાતા હે.
 ભુખમેં ખ્યાસમેં જો લુતફ હુવા હે હાંસીલ
 આહુનેવાલોં કે દીલસે વોહ કહાં જાતા હે,
 હાએ વોહ લુતફે તરાવીહ ચલા હાથોંમે
 હાએ વોહુ આયકએ વકતે અઝાં જાતા હે.
 લુતફે અફતારો તઆમે સેહરી હે રૂખસત
 દિનકા વોહુ આયકએ ખુશક અઝાં જાતા હે.
 લયલતુલ કદકે જલવે હુવે જાતે હેં નીહાં
 રાતભર જાગને વાલોંકા સમાં જાતા હે,
 હુશ્રમેં દેખના કીસ ધુમસે યેહુ માહે સીયામ
 રોઆદારોં કે લીયે સુએ જાનાં જાતા હે.
 મસજીદોંમે રમઝાંકી વોહુ ખહારેં દેખે
 ખુદ્દકા જાનકી સજાવટપે ગુમાં જાતા હે.
 ખતમે કુરઆનકી સીરીનીયોંકા મસજીદસે
 હીરસા હર શખ્સ લીયે સુએ મકાં જાતા હે.

બાદ તકલીફકે હોતી હે બસરકો રાહત
 ઈદ આતી હે ને માહે રમઝાં જાતા હે.
 આખરી જુમઆ હે અલ્લાહસે મીલ અય અકબર
 તુબી હો શામીલે તકબીર કહાં જાતા હે.

(૫૨) મુસદ્દસ.

ગુલો ગુન્ચઓ સર્વો કેલે રહેંગે,
 મેહકતે ગુલાબ ઓર બેલે રહેંગે.
 બહોતસે ગુરૂ ઓર ચેલે રહેંગે,
 બડે ઉર્સ હોગે ઝમેલે રહેંગે.

હમે કયા ને તુરબતપે મેલે રહેંગે,
 તહે ખાક હમતો અકેલે રહેંગે.

તનેંગે અગર શામ્યાને હમે કયા,
 રહેંગે ને ગાને બજાને હમે કયા.

બનેંગે ને નકકારખાને હમે કયા,
 રહેંગે ને ગાને બજાને હમે કયા,

હમે કયા ને તુરબતપે મેલે રહેંગે
 તહે ખાક હમતો અકેલે રહેંગે. :

કીસીબ નવાસંજ કબ્વાલ હોંગે,
 કહીં હુકકો ઝીકો અશગાલ હોંગે.

કહીં વજ્રદો કેરીયયતો હાલ હોંગે,
કહીં કુદતો મસ્ત ધમ્માલ હોંગે.

હમે કયા ને તુરખતપે મેલે રહેંગે,
તહે ખાક હમતો અકેલે રહેંગે.

અગર દોરત અહુખાખ આએ હમે કયા,
હુવા જઅમ અપને પરાયે હમે કયા.

કોઈ રોએ આંસુ બહાએ હમે કયા.
પડે હોંગે હમ મુંહ છુપાએ કયા.

હમે કયા ને તુરખતપે મેલે રહેંગે.
તહે ખાક હમતો અકેલે રહેંગે.

બેહુન ભાઈ સખ આકે રોયા કરેંગે,
અઝીઝ અકરબા નાન ખોયા કરેંગે.

હમે આંસુઓંમે હુખોયા કરેંગે,
પડે બેખબર હમતો સોયા કરેંગે.

હમે કયા ને તુરખતપે મેલે રહેંગે,
તહે ખાક હમતો અકેલે રહેંગે.

કોઈ ખુલ આદર ચળાતા રહેગા,
કોઈ શમએ તુરખત જલાતા રહેગા.

તઅલ્લુક ને દુન્યાસે જાતા રહેગા,

ન રીસ્તા રહેગા ન નાતા રહેગા.

હમે કયા ને તુરખતપે મેલે રહેગે,

તહે ખાક હમતો અકેલે રહેગે.

હસીનોસે ડેરાંમેં ગુલઝાર હોંગે,

રહસોં અમીરોં કે ગુલઝાર હોંગે.

પુર એહલે તમાશાસે ખાઝાર હોંગે,

હમારે લીયે સખ ચેહ બેકાર હોંગે.

હમે કયા ને તુરખતપે મેલે રહેગે,

તહે ખાક હમતો અકેલે રહેગે.

ફીસીને હમારા ફીયા ગમતો કયા હે,

અગર કોઈ ચસ્મે પુર નમ તો કયા હે.

કરે હુશ્ર તક કોઈ માતમ તો કયા હે,

નહિં હોંગે જખ સામને હમતો કયા હે.

હમે કયા ને તુરખતપે મેલે રહેગે,

તહે ખાક હમતો અકેલે રહેગે.

ગની હોંગે એહલે તવકકુલ લી હોંગે

બહોત બુલબુલેં આઈંગી ગુલ લી હોંગે.

અગર હોંગી કબ્લાલીયાં પુલ લી હોંગે,

બડી ધુમ હોગી બહોત ગુલ લી હોંગે.

હુમે કયા ને તુરખતપે મેલે રહેગે,
તહે ખાક હમતો અકેલે રહેગે.

જ્યાસા અજબ તાજગંજ આગરેકા

ને અકબર હુવા અપના બી અયસા રોઝા

ઝીયારત કરે જુસ્કી આ આકે દુન્યા,

હો સખ કૂચ મગર યેહુ તો ફરમાઈયેગા

હુમે કયા ને તુરખતપે મેલે રહેગે,
તહેક હમતો અકેલે રહેગે.

(૫૩) ગઝલે અકબર.

હુર હમહો સલાતો સલામ ઉસપર, ને અઅલા કમલીવાલાહે,
ઉમ્મતકો છુપાએ કમલીમે, રખવાલા કમલીવાલા હે.
અહ્લાહકો હે આહત ઉસકી, ફીર કયું ન હો ખુશ ઉમ્મત ઉસકી
ઉમ્મત કે લીયે અપની મતકા, મતવાલા કમલીવાલા હે.
વાકેફ અહ્લાહકે રાઝોસે, અંદાઝ જુદા અંદાઝોસે.
રહમતકી ગોદમે નાઝોસે, યે પાલા કમલીવાલા હે.
દેખો લોલાક લમાકી ફખન, નયરગે બહારે હુર શુલશન-
કોનેન કીએ સર સખઝ અયસા, હુરયાલા કમલીવાલા હે.
કયા જુન્નો ખસર કયા અરન્ને ફલક, કયા શમસોકર કયા હુર મલક
ફતએમે સખસે બાદે ખુદા, યેહુ બાલા કમલીવાલા હે.

ઝોડરા વ અલી વ હુસેનો હસન, સખ દેખતે હેં કમલીકી ફખન
 કમલીમેં લીયે હે ચાર કમર, વોહ હાલા કમલીવાલા હે.
 હે સંગે હવા દીસ કા કયા ગમ, હરવકત હે ખારીસે લુફો કરમ
 ઉમ્મતકી ખેતીકા હરદમ, રખવાલા કમલીવાલા હે.
 બેદાર રહીં આંખે શખભર, કી ગીરાયે ખારીમેં ઉમ્મ બસર.
 ઉમ્મત ઉમ્મત હે આઠ પેહર, ગમવાલા કમલીવાલા હે.
 કયા ગમહે કપ્રકી વેહશતકા, કયા ખતરા હુશ્રકી દહેશતકા.
 અકબર જખ અપની ઉમ્મતકા રખવાલા કમલીવાલા હે.

(૫૪) ગઝલે અકબર.

સાકી દીલ લેલે નઝરાના, ભર દે મેરા પયમાના.
 સાકી બેહુદ પ્યાસ લગી હે, તેરે કરમકી આસ લગી હે,
 અપના બના દીવાના.—સાકી.

દીલકી લગીને આગ લગાદી, જીસને કયામત દીલપર ઢાદી,
 હોશ હુવે બેગાના.—સાકી.

સાકી તેરી હર છબ હે રંગીલી આંખ નશીલી, ખાત રસીલી.
 અંદાઝે બનાના.—સાકી.

બમે સુખુકી ખેરહો સાકી, મયખાંનેકી સેર હો સાકી.
 નાઝ હો માસુકાના.—સાકી.

ખુબ ખબરલી સાકીએ કવસર, શમએ જુહાઈપર જલજલ કર,
 ખાક હુવા પરવાના—સાકી.
 મયકી મીના ભરદે સાકી, હોશ ખીરદ કો પરદે સાકી.
 જારી રહે મયખાના—સાકી.
 મયકા ખ્યાલા ધુમતા આએ, હોંટોકો તેરે યુમતા આએ
 મુઝતક બે બાકાના—સાકી.
 મસ્તકા સાકી ઝર્ફલી દેખા, સાફ કીયા પીપા કર પીવા
 સગલહે યેહુ રોઝાના—સાકી.
 કઅબેસે ઉઠે કાલી ઘટાએ, આઈ ચમનસે ઠંઠી હવાએ
 અયસે મે તરસા ના—સાકી.
 મસ્ત કહાંતક સરકો ધુનેગા, તું ન સુને તો કોન સુનેગા
 બેકસકા અફસાના—સાકી.
 અકબર વારસી રેની ચળીહિ, કઅબએ દીલમેં ધુમ મચીહિ
 ટુટ ગયાખુત ખાના—સાકી.
 મસ્ત હુવા પીપીકે ખ્યાલા, કોન વો અકબર મીરઠવાલા
 વારીસકા મસ્તાના—સાકી,

(૫૫) ગઝલે અકબર.

નખી હેં સારે નખી મગર વોહુ રસુલ બીહિ કરીમ બી હે.
 પજો સલાતો સલામ ઉનપર રઉફ બી હે રહીમ બી હે

વોહુ એળ ઉમ્મતકે ધોનેવાલા વોહુ સતલજર ગમમે રોનેવાલા
 સફીએ ઉમ્મીદો ખીમ લીહે, ખલીકે ખુલકે અઝીમ લીહે
 ખતાએ અપની હેં ગોકે બેહુદ, મગર હે કયા ડર કે ખુદ મહંમદ
 અઝીમ લીહે હરીસ લીહે, રઉફ લીહે રહીમ લીહે
 વોહુ સરવરે દો જહાં મહંમદ. હે દોનોસે ઉસકા મેલ બેહુદ
 ઇબર હમારા સફીક લી હે, ઉધર ખુદાકા ન દીમ લી હે
 હે ઉસકી સરકારમેં કમી કયા, તલબ કીયા જીસને જો વોહુ પાયા
 હમારા મવલા હમારા આકા, નઈમ લી હે કરીમ લી હે
 દહન કે ખીની કે કાકુલોં કે, વેહુ રૂએ જેખાપે હેં ઇશારે
 યેહી વોહુ કુરઆંહે જીરકે અવવલ, એલેફ લીહે લામમીમ લીહે
 નઝરકા ઘાયેલ અદાકા ખીસમીલ, ફખનપેમાયેલ સખુનકા કાએલ
 અખીહ લી હે મસીહ લી હે ખલીલ લી હે કલીમ લી હે
 વેહુ કાલી કમલીમેં જીલ મીલાના, તરહુ તરહુકી અદા દીખાના
 અરબ કે ચેહુરેપે એન લીહે અહુદકે પેહલુમે મીમલીહે
 જીયાદા હદસે હૈ ગોકે ઇસ્ત્યાં, મગર હે તો અકબર ઇસપેનાઝાં
 ફકત વોહુ કહ્દારહી નહિં હે, રહીમ લી હે કરીમ લી હે

(૫૬) ગઝલે કાદરી.

જખ નુર કે પરદેસે, સાને મદની નીકલી.
 હર સીમાસે આવાજે, અદલાહો ગની નીકલી.

કયા જલવચ્ચે ઝેબા હે, લૌલાકકા રૂતબા હે
 હરચીઝ તેરે સદકે, આલમકી બની નીકલી.
 જસ રાહસે ચુઝરેહં, વૌહ બને જહાં હોકર.
 ઉસ કુચેસે ખુશબુચે, મુશકે ખતની નીકલી.
 અફલાકે નુખુવત કે, તારોંકી ઝલક કયા હે.
 લૌલાકકે સુરજકી ચાહર, બે તની નીકલી.
 ઉસ શાને ફત્તરહાકા મહુશરમેં લીયા દામન
 લો ઉમ્મતે અહમદકી ખીગળી લી બની નીકલી.
 ખુ જેહલ લઈ જયસે મુનકીર તો નહિં સમજે
 પત્થરસે લી આવાજે હુયરત ઝહની નીકલી.
 અદલાહ તોમો અતી હે, કાસમ હે નખી ખ્યારે
 માલુમ ઉન્હેં સબ કુછ, બે કુછસુહની નીકલી.
 યે દીદચે તર મેરે, પયમાનચે ઈશ્કાં હે
 મય ઇશકે મહમદકી, શીશેસે છની નીકલી.
 જબ કાહરી દમ નીકલે, રૂહ ઉગકે ચલે તૈબા
 લેનેકો કુકે જન્નત, યેહ મનમેં ઠની નીકલે.

(૫૭) ગઝલો અકબર.

મનઝીલે ઈશ્કસે જો ગુઝર જાઈંગે.
 નામ દુન્યામેં વોહુ અપના કર જાઈંગે.
 સીધે જન્નતમેં વોહુ ખેખતર જાઈંગે.
 જો મહુમદકી ઉલકતમેં મર જાઈંગે.
 કયા દીખાઈંગે મુંહુ હમ, ગુનાહોંકી જખ
 પેશે હક ગઠળીયાં ખાંધ કર જાઈંગે.
 દેખને ભાલને આંખે થે કુછ દીના
 ઈસ ચમનકી ભી હમ સેર કર જાઈંગે
 ઈસ સરામેં ઠેહરના નાહુ હે હમેં
 રેહુ ગએ શામ તક તો સહર જાઈંગે.
 નઝમ કે વકત આંખે તો કયા કાંએદા
 તુમ ઈધર આંખોગો હમ ઉધર જાઈંગે.
 સીદક દીલસે તુમ અલ્લાહો અકબર કહો
 કામ ખીગજે હુવે સખ સંલર જાઈંગે.

(૫૮) ગઝલો અકબર

સજનકે ધુંધર વાલે ખાલ.

નુરાની મુરત પર કુરખાં, ગવસ કુતુખ અબદાલ—સજનકે
 લટ લટમેં એઅબ્તઝકા લટકા, પુરા ચંચલ અપની હડકા
 કદમે કદમપે મુરદે જલાયે, અચલ મચલકી ચાલ—સજનકે
 ધુંધટ ખોલો મુખસે ખોલો, દરશન દેદો ને ચાહો
 દીલતો પહેલેહી દીયા અબ, સદકે જાનો માલ—સજનકે
 અયસા સાઈ અયસા બલમા. ને દેખે વોહ પળલે કલમા.
 ધન દોલત સબ તજકર ધુનથી, ઉમ્મતકી રખવાલ—સજનકે
 ઉમ્મતકી પત રાખન હારે, ઝાતે અહદ કે રાજદુલારે
 નૈયાં ડુબી જાયે લંદરમે, થામ નખી કે લાલ—સજનકે
 મીઠયા મીયાં તુમરીદીન રતીયાં, યાદ આવતહે મીડી બતીયાં
 ખીન દેખે નહીં ચેન પળત હે, જનાહે જનજલ—સજનકે
 અય શાહ ખાલે, અકબર કે સબ એબ છુપાલે
 ઈઝઝત રખલેના, જબ અચ્છે ખુરેકી હો પરતાલ—સજનકે

(૫૯) ગઝલો અકબર

મેરી ખીગળી બના દેના મોહુદીન અજમેરી,
 મેરે મખદુમ હો તુમ યા મોઈનુદીન અજમેરી.
 અહારેખાગે ચીશ્તી સરવે ગુલબારે ખહીશ્તી હેં,
 મોઈનિ બે કસાં મવલા મોઈનુદીન અજમેરી.
 ઝમાના ક્યઝ પાતાહે તુમહારે આસ્તાને સે,
 કોઈ ખાલી નહિં બતા મોઈદીન અજમેરી.
 તસદ્દુક ક્યઝકે અપને મુઝેલી કુછ ધનાયત હો,
 મેં સાયલ હું તેરે દરકા મોઈનુદીન અજમેરી.
 ભરી હસ હસને દેગ ઉનકી મુરાદેં હોગઈ પુરી,
 હુઆ તેરી અસર તેરા મોઈનુદીન અજમેરી.
 જો દેખા ગોરસે અકબર નેહર સયમેં નઝર આયા,
 સરાસર આપકા જલવા મોઈનુદીન અજમેરી.

(૬૦) ગઝલો અકબર

શહે કોનેન કે બની મોહુયયુદીન હલાની,
 ઝીયાએ અર્સે રહેમાની મોહુયયુદીન હલાની.
 તુમહારે નામસે ઇસલામકે કાલીબમેં બન આઈ,
 કે હે તુમ રહે ઇમાની મોહુયયુદીન હલાની.

હો તુમ અય ગવસ અઅઝમ, કીખલએ દી
 કઅખએ ઇમાં,
 તુમ્હારા કોન હે સાની, મોહયયુદ્દીન જીલાની.
 હે દોસે અવલીયા અલ્લાહકી ઝીનત કદમ તેરા,
 મલક કરતે હેં દરખાની મોહયયુદ્દીન જીલાની.
 ‘ઇલિયયા યા મુબારક’ ગયખસે આવાઝ આતીથી,
 કે થે મહમુએ સુખહાની મોહયયુદ્દીન જીલાની.
 ખરાતી દુલ્હા ઓર દુલ્હન કી કીસ્તી નીકલી,
 બુઢયા કે
 ગઈ અરકોંકી તુઝ્યાની મોહયયુદ્દીન જીલાની.
 મેરી આંખોંમેં દીલમેં આઈયે મનઝુર કરલીજે,
 ગરીબોંકી યેહ મેહમાની મોહયયુદ્દીન જીલાની.
 મેરે આઈનએ દીલકો જીલાદો ફયઝે ઇરિફાંસે,
 હો યેહ કંદીલ નુરાની, મોહયયુદ્દીન જીલાની.
 મુરીદોંકી જમાઅત કે તસદ્દુક અપને અકબરકી,
 યેહ ખો દીજે પરેશાની મોહયયુદ્દીન જીલાની.

(૬૧) દરખારે કલીયર શરીફ

મેરી આંખોંમેં હે જલવા અલાઉદ્દીન સાખીરકા.
 મેં દીવાના હું મવલાના અલાઉદ્દીન સાખીરકા.

ગદા ઇસ આસ્તાને કે નચાહે તાજે સુલતાની
 અજબ દરબાર હે મવલા અલાઉદ્દીન સાખીરકા,
 ચલા અયતીશનગાન જામે વેહુદત ફરત કલીયરકો,
 હે ઉમદા ફયઝકા દરયા અલાઉદ્દીન સાખીરકા.
 ચેહુ નોખત આગઈ જાતા હે એક આલમ ઝીયારતકો,
 બજાએ હીંદમેં ડંકા અલાઉદ્દીન સાખીરકા
 જામે મંજુર હો શાને ઇલા દેખની આહીર
 વોહુ આકર દેખલે જલવા અલાઉદ્દીન સાખીરકા,
 ન ખાયા આપને ખાના ઝમાનેકો ખીલાતે થે
 લકબ ઇસ સપ્રમેં પાયા, અલાઉદ્દીન સાખીરકા,
 તમન્ના ગુલશને ફીરદોસકી દુન્યામેં હો જીરકો.
 વોહુ આકર દેખલે રોઝા અલાઉદ્દીન સાખીરકા,
 હુઈ મસજીદ શાહીદ ચોરદખ ગયે જોથે વહાં હાઝીર.
 ખુદાકા કેહુર હે જઝબા અલાઉદ્દીન સાખીરકા,
 કોઈ પુછે કે અકબર કીસકા બરદહ હે તો કેહુ દુગાં,
 અલાઉદ્દીન સાખીરકા અલાદીન સાખીરકા.

(૬૨) ગઝલે અકબર.

લવલાક-લમ્હા-હે કદે ઝેખાએ મહુમદ. (સલ)
 કવનેનકી ઝીનત હે-તજદ્વાએ મહુમદ. (સલ)

- ખાલીપે ચેહ ફરમાતે હુવે આચે મહંમદ. (સલ)
- ઉઠ દેખલે અબ સુરતે ઝેખાચે મહંમદ. (સલ)
- દેખી જો અદાંચે હદે ઝેખાચે મહંમદ. (સલ)
- એ સાખતા હુરોને કહા-હાચે મહંમદ. (સલ)
- હુરોને કહા મહરબા-ઉમ્મતલી હે હુમરાહ
 ફીરદોસમેં દુદહા કી તરહ આચે મહંમદ (સલ)
- આતી હે નઝર સુરતે અનવારે ધલાહી
 આઈનચે સુખહાન હે સીમાચે મહંમદ. (સલ)
- શી નુરકે કાલીબ મેં હત રેહમતે સુખહાન
 અચ્છી ન હો કયું સુરતે ઝેખાચે મહંમદ. (સલ)
- ખોયા ગયા હુકસે જો મુખાલીફ હુવા ઉસકા
 મીલ જાયે ખુદાસે જીસે મીલ જાયે મહંમદ. (સલ)
- લે આઈ ઉન્હે અશસિ ઉમ્મત કી મહુખ્ખત
 બખશાતે હી જલદીસે ચલે આચે મહંમદ (સલ)
- જંગલમેં મુઝે છોગ ચલે કાફલે વાલે
 રેહ જાયે ન પરદેસમેં શયદાચે મહંમદ. (સલ)
- અકબરકો અગરજલવાદીખાદોદમે આખીર
 હુસરતકી તરહ જાન નીકલ જાયે મહંમદ (સલ)

(૬૩) ખમસા

કમલી ઓળ હુવે અય નાઝકે પાલે આળ,
 અપને કહમોમેં મેરી આંખેં લગાલે આળ.
 અય મેરે આલમે રોયા કે ઉળલા આળ,
 ખવાખમેં બુલફકે મુખડેસે હઠાલે આળ,
 બે નકાખ આજતો અય મેસુમોં ચાલે આળ.

ખાકસે અપને મુસાફીરકે ઉઠાલે આળ,
 દૂર મનઝીલ હેં ગરીબોંકી દુઆલે આળ.
 બે ખસી પર મેરી સખ કરતેહિં નાલે આળ.
 બે કસી પર મેરી ખું રોતે હેં જાલે આળ,
 રાહમેં છોડ ગયે કાફલેવાલે આળ.

અંખીયામેં સે કીસીને નયેહ રૂતખા પાયા,
 તુઝપે અલ્લાહ હેં યુસુફે બુલેખા શયદા;
 કોનહે અર્શ મકાં કોનહે શાહે દોસરા.
 કોનહે માહે અરખ કોનહે મેહબુબે ખુદા;
 અય દો આલમ કે હસીનોંસે નીરાલે આળ.

અય મસીહા મેરે ક્યા રંગ દીખા રખખા હે,
 મરી બાલીપે તખીબોંકો ખીદા રખખા હે.
 મલકુલ મોતને ગો શોર મચા રખખા હે,

દમ તેરી દીદકો આંખોમેં લગા રખ્યા હે,
લે રહે હેં તેરે ખીમાર સંભાલે આબ.

મેરે મન મેરે ઈસ્ત્યાં મુઝે શરમાતે હેં
મુઝે જન્નતમેં સીવા ગીન્તી મેં કબ આતે હેં
ખાલખીકા ન હો આમાલ કો તુલવાતે હેં
હું સચાહકાર મેરે એખ ખુલે જાતે હેં
કમલીવાલે મુઝે કબલીમેં છુપાલે આબ.

હમસે આસીહેં ગીરાં ખાલ સુખુકરવ મોહતાત,
નેકીયોંકી હે કમી ખારે ગુનહકી અફરાત;
થકે માંદોં મેં કહાં પાર ઉતરનેકી ખીસાત.
દેખતેહેં તુઝે ફીર ફીરકે ઝઈકાને સીરાત.
ડગમગાતે હેં કદમ કોન સંભાલે આબ.

શખે મોરાજમેં કયા હુત્ક થા અદલાહો ગની,
ખુદ કહા ખાલીકે અકબરનેકે અય મેરે નખી,
દોનો આલમકે ખઝાનોંકી તુઝે લી કુંજ.
વકફ હે તેરે લીયે દોલતે કનઝે મખફી,
ખુલ ગયે હફત સમાવાત કે તાલે આબ.

મુતતસીલ અશકે જખ વોહ શહે ખતહા ગુઝરા,
ખોલે કુદસી કે વોહ અદ્લાહકા ખ્યારા આયા;

ધુમથી ચાર તરફ સદ્દે અલા સદ્દે અલા

પહોંચ્યા મહાબુળ તો મશ્શાતએ રહુમતને કહા,

ખીલવતે રાગમે અય નાઝ કે પાલે આજા.

ખીલવતે રાગસે ફીર અશ્ષિ આવાઝ આઈ,

મેરે મહાબુળ ખુશ અસલુબ રસુલે અરખી,

અય મેરે લાડલે આય હાશમીઓ મુત્તલખી.

હુમને ખુશ હોકે તુઝે સારી ખુદાઈ બખશી,

અપને બદોં કે કીયા તેરે હવાલે આજા.

ગુલે ખૂબી હેતું ચોર ગુલશને વેહદતહેયહાં

જુસ્કી મુસ્તહેતું ચોર હુસ્નકી સીરત હે યહાં

માયએ નાઝહેતું ચોર સાયએ ઉલકત હે યહાં

રંગે વેહદત હે યહાં ગુન્ચએ ઉલકત હે યહાં

અય ગુલે ગુલશને લવ લાક લમા લે આજા.

હુમને દેખા તુઝે તું દેખ હુમારા જલવા

બે તકલ્લુફ યહાં પેહને હુવે નઅલેન આજા.

આલીના તાલીઓ મતલુબમેં પરદા કયસા

લુમકાં અપના મકાં અર્શ સમજ ફર્શ અપના

તું હુમારા તેરે હુમ ચાહને વાલે આજા.

હાથે દીલ એક જવાને મદનીને છીનાં.
 આરજુ હે કે મદીને મેં હો મરના છુના.
 અકબર આતા નહિ ખુશ હીંદમે ખાના પીના.
 સુરતે લાલચે પુરદાગ બયાંકા સીના.
 પણ રહે હેં તેરે ખીમારકે લાલે આબ.

(૬૪) ગઝલે રફઅત (સુરતી)

તુરે મોહમદ તુરે ખુદા હે સલ્લવાહો અલયહે વસલ્લમ,
 શાને મોહમદ સબસે સીવા હે સલ્લવાહો અલયહે વસલ્લમ.
 હકકી તજ્જી રૂપસે તુમાયાં આપકી જાત અય સરવરે ઝીશાં
 આઈનચે અનવારે ખુદા હે સલ્લવાહો અલય હે વસલ્લમ.
 અય દીલે ગમગીં હે પચે તસકીં નામે સહે દીં ખતમે નખીયયીં
 વિદ્ હમારા સુખડો મસા હે સલ્લવાહો અલયહે વસલ્લમ.
 દોનો જહાંમેં ઉસકા લલાહે ઉસકે લીયે ફીરદોસમેં જા હે
 છુસ્ને જબાંસે અપની કહા હે સલ્લવાહો અલયહે વસલ્લમ.
 રફઅતે ખસ્ત આપકા બંદા આપકે દરકત પોંહચે મવલા.
 આપસે કોસોં દૂર પડા હે સલ્લવાહો અલયહે વસલ્લમ.

(૬૫) ગઝલે રફઅત (સુરતી)

અલ મદદ અયત ઈસ્ક સરવર તક પોંહચનાં આહિયે
 રોઝચે મહબુબે દાવર તક પોંચના આહિયે

હે યહીસે રાહ સીધી ગુલશને ફીરદોસકી
 શર્ત યેહ હે આપકે દરતક પોંહચના ચાહિયે
 ઉન નિગાહોં કે સહીદોંમે હે મેરા લી શુમાર
 તેગ કા પાની મેરે સરતક પોંહચના ચાહિયે
 ખોદ કયા મેહસર કા જખ “મન આરા કપ્રી” હે ખખર
 આંખેરોંકો કપ્રે અતહર તક પોંચના ચાહિયે
 સજદા કરતે કરતે જાના ચાહિયે તોફૂએ ચાર
 સરકે બલ મહુખખ કે દરતક પોંચના ચાહિયે

(૬૬) ગઝલે નુર તલમીઝે રફઅત (મુરતી)

ખીંચ ગઈ તસવીરે રૂખસારે પયખર આંખમે
 એક કાંટા સા ખટકતા હે ગુલેતર આંખમે
 વોહ હુબુમે આંખેસં વોહ આશિકોં કી લીજ લાજ
 ખસ ગયા હે ગુલશને તયબાકા મનઝર આંખમે
 થા અજખ એઅજઝ-નાખીના લી ખીના હો ગયે
 ખાકે પાએ અહમદે મુરસલ લગાકે આંખમે.
 ખવાખમે દેખીદે ઉનકે રૂએ અનવરકી ઝલક
 મેહુર અખ અચતા નહિં ઝરરા ખરાખર આંખમે
 અય ખુશા તકદીર અય સલ્લે અલા મેરે નસીખ.
 આપને મસકન ખનાયા નુર ખનકર આંખમે

આપકી ઉલકતકા દરયા મોજઝન રગ રગમે' હે
 આપકા દીલમે' તસવવુર આપકા ઘર આંખમે.
 નુર આંખોંકા ખળાના હો જુસે મંજુર નુર
 વેહુ લગાદે ખાકે દેહુલીઝે પયમખર આંખમે.

(૬૭) ગઝલે નુર તલમીઝે રફઅત (સુરતી)

આપકે જેરે કદમ હે અર્શે અઅઝમ યા નખી.
 સેફતા હે આપપર ખલ્લાકે આલમ યા નખી.
 સોરથા સલ્લે અલા સલ્લે અલાકા હુરતરફ
 અર્શપર હકને ખુલાયા તુમકો જુસ દમ યા નખી.
 અર્જે હકતુમસે ગુજરકર આપ પોંહચે અર્શપર
 રેહુ ગયે ચોથે ફલકપર ઇખને મરયમ યા નખી.
 યા શફીઉલ મુઝ નખી—યા રેહુમ તુલ લીલ આલમી
 યા મોહમદ મુસ્તુફા (સલ.) યા શાહે આલમ યા નખી
 મુસહફે આરિઝ તુમારા ગર કલામુલ્લાહ હે
 હે જખીં તફ્સીરે કુરઆને મોઅઝઝમ યા નખી.
 હે દવાએ દર્દે દીલ નામે મુખારક આપકા
 ઝખમે ઇસ્ત્યાં કે લીયે હો આપ મરહુમ યા નખી.
 તાઝા ગમ કખતક સહુ મંય કયા કફ રોઝકા એક,
 કીજીએ અપને કરમસે શાદ ખુરરમ યા નખી.

આપકે સદકે મેં બખસેગા હમે રખાયુલ ઉલા,
આપહે ખાલીક કે ખ્યારે-આપકે હમે-યા નખી
અંકને દામનમે છુપાના નુર કે બેહરે ખુદા.
હો સવા નેઝેપે જળ ખુરશીદે આઝમ-યા નખી.

(૬૮) ગઝલે નુર તલમીઝે રફઅત (સુરતી)

કીસ તરહ અદા વસ્દે શહે જીન્નો બશર હો.
જો કાને રીસાલત હો-નુખુવતકા ગોહર હો.
બે ખુદ રહું દુન્યાકી ન ઉકળાકી બખર હો.
બસ સુરતે મહુબુબે ખુદા પેશે નઝર હો.
હરગીઝ ન જલાયેગી ઉસે નારે જહન્નમ,
જીસ દીલમેં મહમદકી મોહુબ્બતકા અસર હો.
તુમ માલીકે જન્નતહો તુમ્હી કાસીમે કવસર
તુમ સરવરે આલમ હો, તુમ્હી ફખરે બશર હો.
હુમદમ યેહુ તમન્નાહે દીલે ઝારકી યારખ
યેહુ ઉમ્ર મેરી રોઝએ સરવરપે બશર હો.
હુદમ યેહુ દોઆ હે મેરી દરગાહે ખુદામે
તયબાકો સફર હો મેરા તયબ મેં ગુબરહો.
તારીકીએ મશકદકા હુમે ખોદ હો કયું કર
જળ કબ્રમે તસવીરે નખી પેશે નઝર હો.

પોંદ્યાના સલામ ઉંનકો મેરા બાદે સખા તુ
જળ તેરા મઝારે શહે તયબાપે ગુઝર હો.
કલમાહો મહમદ (સલ) કા ઉસે વિદે ખુદાયા
જળ નુર કા ઈસ આલમે ફાનીસે સફર હો.

(૬૯) ગઝલે નુર તલમીઝ રફઅત (સુરતી)

ખીમારીએ ઈચ્છાંકે તખીબ અહમદે મુરસલ.
ખદલાકે દો આલમ કે હખીબ અહમદે મુરસલ.
નઅલેન સમેત આપ ગયે અર્શે ઉલાપર
હે આપકા રૂખાબી અજબ અહમદે મુરસલ.
કુછ એર નહિં ઈસકે સીવા દીલમે તમન્ના.
હો આપકા દીદાર નસીબ અહમદે મુરસલ
દુન્યાકે શેહનશાહ ગદા આપકે આગે
એર આપ ગરીબોંકે ગરીબ અહમદે મુરસલ
અય નુર સતાઈગે નફીરન તુઝે કયા
જળ કબ્રમે હો તેરે કરીબ અહમદે મુરસલ

(૭૦) ગઝલે નુર તલમીઝે રફઅત (સુરતી)

મંય આપકી ઉમ્મતમે હું યા અહમદે મુરસલ
ઉમ્મીદે શકાઅતમે હું યા અહમદે મુરસલ
મુશકિલમે હું મુશકિલમે હું ઈમિદાદકો પોંદ્યા

આકૃતમે હું આકૃતમે હું યા અહમદે મુરસલ.
 મંચ આપકે દરબારમે પોહયુ તો થેહ સમજું
 જન્નતમે હું જન્નતમે હું યા અહમદે મુરસલ.
 યાદે રૂખે પુરનુરમે રેહતા હું હમેશા
 દીદારકી હસરતમે હું યા અહમદે મુરસલ.
 મંચ આપ કે અલતાફે ઇનાયાતો કરમસે
 ખુશનુહ હું રાહતમે હું યા અહમદે મુરસલ
 હો ખંજરે અજુ કે શહીદોમે મેરા નામ,
 અરમાને શહાદત મેં હું યા અહમદે મુરસલ.
 ઘેરા હે મુઝે દરદો ગમે રંજો મહનને
 સો તરહકી આકૃતમે હું યા અહમદે મુરસલ.

(૭૧) ગઝલે નુર તલમીઝે રફઅત (સુરતી)

મેરા દીનો ઇમાન—કુરઆનહે
 મેરા દીલ—મેરી જાન—કુરઆન હે
 વઝીફા હે યા રખ તેરે નામકા,
 મેરા વિદ્ કુરઆન કુરઆન હે
 તમન્ના થેહી—મેરી હસરત થેહી
 મેરા શોકો અરમાન—કુરઆન હે
 કીતાબે ઇલાહી કલામે ખુદા—

ચેહ મુસહુદ, ચેહ પુરકાન-કુરઆન હે
ખલાઓં મેં આફતમે તુફાનમેં

રહમારા નીગેહબાન—કુરઆન હે
દવાએ દીલે દર્દમંદાં ચેહી

ગુનાહોંકા દરમાન—કુરઆન હે
હે નારે જહન્નમ સે આઝાદ વોહ

જો પગતા મુસલમાન—કુરઆન હે
ન છુના કલી બે વઝુ મોમીનો

રહે ધીયાન હુરઆન—કુરઆન હે
ખઝાનાહે ઇલમે ઇલાહીકા ચેહ

હુરે બેહરે ઇરફાંન—કુરઆન હે
ન ખાએગી મટટી ઉસે કપ્રકી

જુસે હીફઝ અય જાન—કુરઆન હે
પજો નુર તુમ ઇસકો શામે સહુર

કે ખાલીકકા ફરમાન કુરઆન હે
(૭૨) ગઝલે—અદબ.

ન મંચ જમશીદકા હુમસર, ન કીસમતકા સીકંદર હું
મગર ચે કપ્ર કયા કમ હય કેહ મદદાહે પયમ્બર હું.

તુમહારા હી મંચ ખીમાર સુહખત હું રહે બત્કા
 તુમહીસે મંચ તલબગાર ઈલાને કલ્મ મુઝતર હું.
 કીયામત મેં મુઝે લી દીલકા હોગ શરફ હાસિલ
 કે એક મંચ લી અઝલસે આશિકે રૂચ પયમ્બર હું
 તમન્ના હુકમરાની કી ન તાને તખ્ત કી ખ્વાહીશ
 ગદાર્દ મંચ રસુલિલ્લાહ કી શાહોંસે બળહકર હું.
 સુધા કર નિમ્હતે જુલ્ફે નખી બે ખુદ કયા તુને
 બોહોત મમ્તુન મંચ તેરા નસીમે રૂહ પરવર હું.
 ઝબાં મંચ હૈં મેરી જોહર ભરે તેગે દોપેકર કે
 નકિંવ મનકર હરેં મદદાહ અબરૂએ પયમ્બર હું.
 દીખાદો દબદબા ફાફક આઝમ કે ઝમાનેકા
 મંચ ફિર ઉસ દૌરકા મુશ્તાક અય મહબુબદાવર હું.
 ખુલે ખુલે ચમન દીને નખીકા રોઝે મહુશર તક
 હુઆ મકબુલ હો મંચ મુસ્તજી અય રબ અકબર હું.
 “અદબ” મુઝકો અમીરોં ચોર અમીરીસે ગરઝ કયા હુય
 ગદાએ સાકીએ કૌસર ગુલામાને પયમ્બર હું.

(૭૩) ગઝલે અદબ.

વદદહા, ઉતરી હે શાને રૂએ પુર તનવીર મંચ
 એક કી તોમીદ હુય વલ્લલયલકી તફસીર મંચ

હો સકે કયા મિદહતે મિસ્માને અખરુએ રસુલ
 તીર હય વોહ તીર મંચ શમ્શીર હય શમ્શીર મંચ
 ખાકે કુએ મુસ્તુફા અકસીરસે ભી હય સીવા
 કીસ લીએ મંચ દીલ જલાવું ખ્યાલિશે અકસીરમંચ
 એ ગદાએ મુસ્તુફા હય ઉસ્કા કિયા હય પુચ્છના
 ખજહકે હય વોહ “કસરો ફગપુરસે” તોકીર મંચ
 વસ્કે અખરુએ નખીસે કટ ગયા દુશમનકા દીલ
 કાટયેહ દેખી નહીં હમને કીસી શમ્શીર મંચ
 જાં નિસારે આલે પયગંબર મુજેહ કેહતે હંચ સખ
 ઝીંઘી કટતી હય વસ્કે શખ્ખરો શખ્ખીર મંચ
 ખરતવ રુએ નખી ઉસપર ન પજહતા અય “અદખ”
 તો નહોતી યે ઝિયા ખુશીદે પુરતન પીર મંચ

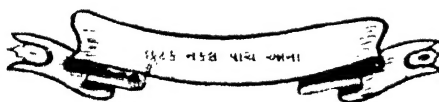
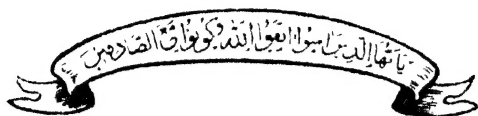
દીગર

ગોઅસર કુચ્છભી નહીં હય નાલા શખ્ખીર મંચ
 ફિર ભી રવઝન પગગએ હંચ આસમાને પીર મંચ
 માતી કુદરતને ખુદ હાથોસે અપને ખીચદી
 ચાર આંદ અય જન લગે હંચ યું તિરી તસવીર મંચ

(૭૪) ગઝલો અદખ.

હર વકત મેરે લખપે સનાયો હુઝુર હય
 હરદમ તુઝલે રહમતે રખે ગપુર હય.
 મહબુબે જુલઝલાલ તુમ્હારા વો તુર હય
 જીસકા તમામ કોનોમકાં મંય ઝુહુર હય.
 રેહતે હંય મસ્ત બાહુએ ધશકે નખી સેહમ
 અહિંદ કો તીશનગીયે 'શરાબે તુહુર હય.
 આયે નખી કે ચેહુરએ રવશનકે સામને
 ખુશીંદ કો જો અપની ઝિયા પે ગુઝર હય.
 કીતના મંય ખુશ નસીબ હું ઉસદમ ઝહે નસીબ
 પેશે નિગાહે શોક જમાલ હુઝુર હય.
 જાએ કહાં મદીનેસે શયદાએ મુસ્તુકા
 પોંહુચે વો ખદ્દ મંય જીસે અરમાન હુર હય
 હે રસુલે પાક મંય રેહ રેહ કે દીલ મેરા
 સમઝાઓ લાખ ફીર લી તળપતા ઝુઝર હય.
 નખીયોં મેં હય 'કલીમ, કોઈ તો કોઈ' મસીહ,
 મવલા મેરા હખીબ ખુદાએ ગપુર હય
 કયા ઉસ્કી નઅતે પાક "અદખ,, મુજસેહો રકમ
 મદદાહ જીસકા આપ ખુદાએ ગિયુર હય.

દર ઇસ્લામી માસની પહેલી તારીખે પ્રગટ થતું
 :: ગુજરાતનું માનીતું માસિક ::



હિંદમાં રા. રા. રા.

પરદેશમાં શી. રા.

દરેક પ્રકારની મનગમતી વાનગીઓથી ભરપૂર
 મરણ ભાષા અને મનદર છપાવે. છતાં લવાજમ માત્ર રા. રા.

શું હજી તમે તેના ગ્રાહક નથી થયા ?

આજેના લખા. - મેનેજર: સાહિત્ય સંદેશ (જી. મુરતી)

[નમૂનાનાં એક મફત]

“મુસલમાન” કોણ ?

ઈસ્લામ અને ઈસ્લામીઓની હિમાયત કરનાર, ઈસ્લામનું ખરું શિક્ષણ અને ખુશીઓથી ગુજરાતી જગતને વાકિફ કરનાર, શત્રુઓના હુમલાઓના સચોટ પરંતુ સખ્ય જવાબ આપનાર, મુસ્લિમ ગુજરાતને મુસ્લિમ જગતથી જાણુકાર સમજાવનાર દુકમાં ઈસ્લામીઓની ખતલી હિમાયત અને તેમને હિદાયત કરનાર “મુસલમાન” જ મુશ્કેલી લઈને કેક અમદાવાદ સુધીમાં ફક્ત એક એકલું અને અનેક પેપર છે માટે “મુસલમાન”ના ગ્રાહક થવું ગ્રાહક કરી આપવું એને દરેક મુસલમાનની ફરજ રહી. પોતાના ધંધાની જાહેરાત “મુસલમાન” માં છપાવી એ દરેક મુસ્લિમની ખરીની ખાસ ફરજ છે “મુસલમાન”નો નમુનો જોવો હોય તો મોકલો એક આનાની પોસ્ટેજ ટીકીટો ત્રીજાના સરનામે:-

—વાર્ષિક લવાજમના દર—

હિન્દ ખાતે રૂ. ૨૫—

—પરદેશ ખાતે શિલીંગ ૬
મેનેજર—

“મુસલમાન”

સંદેશ છ. સુરત.

આ પુસ્તક:-

સુરત ભાગાનાલાખ રોડ, પર આવેલા

મુસ્લિમ-ગુજરાત પ્રેસમાં

અબ્દુલ્લાહ કબીરીન સંચિત છાપ્યું.

